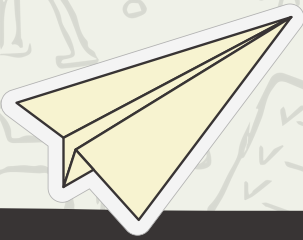

ZBOR INFANȚIA

Revista Școlii Gimnaziale „Traian” Craiova

“

- Creații literare
- Activități extrașcolare
- Interviu, apariții media
- Rezultate și reușite

”

REVISTA ȘCOLARĂ

„ZBOR INFINIT”

Editor: Școala Gimnazială „Traian” Craiova
Str. Principatele Unite, Nr. 7, 200138 Craiova, Dolj, România
Tel : +40 251599561 E-mail: contact@scoala-traian.ro
Website: www.scoala-traian.ro
www.facebook.com/scoalatraiancv

Cod de identificare ISSN și ISSN-L/înregistrarea Bibliotecii Naționale a României:

Zbor infinit (Online) = ISSN 2559 - 0324

ISSN-L 2559 - 0324

Redactori-șefi:

Antonia Irimiea, clasa a VI-a B

Eva Udrea, clasa a VI-a B

Colectivul de redacție:

1. Adelina Belibou, clasa a VI-a B
2. Alexandra Cergă, clasa a VII-a E
3. Alexia Ducu, clasa a VI-a B
4. Alexandra Gaciu, clasa a VII-a F
5. Antonia Irimiea, clasa a VI-a B
6. Antonia Mierlă, clasa a VII-a F
7. Aris Ravigan, clasa a VII-a E
8. Arya Beloiu, clasa I D
9. Cezar Țără, clasa a V-a E
10. Clara Mudava, clasa I D
11. Clara Trăistaru, clasa VII-a F
12. Darian Predica, clasa a VI-a D
13. Dayana Cîrstoiu, clasa a VII-a E
14. Denis Flori, clasa I D
15. Diana Salan, clasa a VII-a F
16. Bianca Lontoș, clasa a II-a D
17. Emily Puchin, clasa a II-a D
18. Eric Pătru, clasa a VII-a E
19. Erica Preoteasa, clasa a VI-a D
20. Erika Sasu, clasa a VII-a F
21. Eva Cârlogea-Aranghel, a VII-a B
22. Eva Udrea, clasa a VI-a B
23. Evelyne Stancu, clasa a VIII-a A
24. George Handro, clasa a IV-a B
25. Ilinca Florigoanță, clasa a III-a B
26. Ilinca Popescu, clasa a VII-a B
27. Iulia Maria Iancu, clasa a V-a E
28. Lynna Dimieru, clasa a V-a E
29. Maria Tudor, clasa a VII-a B
30. Maria Preda, clasa a III-a D
31. Mayra Coardă, clasa a V-a E
32. Miruna Manda, clasa a V-a A
33. Natalia Turea, clasa I D
34. Natalia Tudorache, clasa a VIII-a D
35. Pavel Dinu, clasa a V-a A
36. Raisa Ciubotariu, clasa I D
37. Rareș Totoră, clasa a III-a A
38. Rebecca Popa, clasa a IV-a B
39. Rebeka Saulea, clasa a III-a A
40. Sara Măcărașu, clasa a II-a D
41. Sofia Popescu, clasa a V-a A
42. Sofia Pasă, clasa a V-a A
43. Sofia Rizea, clasa a V-a A
44. Sophia Pătru-Mandea, a VI-a B
45. Sophia Turea, clasa a VII-a A
46. Parascheva Sperilă, clasa a V-a E
47. Karina Fulgescu, clasa a VI-a D
48. Tania Iordache, clasa a VII-a F
49. Tudor Ivan, clasa a VII-a F
50. Vladimir Dobrinescu, clasa a VII-a E

Profesori coordonatori:

Diana Brătucu

Mirela Stancu

CUPRINS

I. BUN-VENIT!.....	3
Între „poate” și „infinite”.....	3
Mai mult decât o școală.....	3
II. ATELIER LITERAR	4
2.1. Ș-am încălecat pe-o șa și vă povestim așa.....	4
O noapte de vis	4
Iazul cu pești	5
Când ai plecat.....	6
Mama	6
Vis frumos.....	7
Cum am înțeles ce înseamnă să fii creator	8
Discoteca din ghiozdanul meu	9
La pădure.....	10
Sala de clasă.....	10
SMS Barrie - Partea a II-a	11
Două familii pentru mine	12
Omul de zăpadă	14
Iarna	15
Miracolul de Crăciun	15
Ultimul cadran	17
Primăvara.....	18
Buburuza	18
Sosirea primăverii.....	19
2.2. Din slove adunate, versuri noi creăm și vă recităm	20
Între tăcere și cer	20
Darurile dimineții	20
Taina serii.....	20
Relaxare	21
Cartea de povești	21
Izvor de taină	21
Scrisoare către un dor	22
Lumină prin frânturi.....	23
Visuri colorate	23
Duhuri	23
Eu sunt	24
Copilăria.....	24

Curcubeu în suflet.....	24
Prietenia.....	24
Vacanța de vară.....	24
Școala mea.....	25
Primăvara.....	25
Dino.....	26
Gărgărița.....	26
Natura.....	26
Mama.....	27
Omul de zăpadă.....	27
Pisica mea jucăușă.....	27
III. „TRAIAN” ÎN GURA PRESEI.....	28
Matematica, între cifre și suflet - Interviu cu doamna profesoară Olivia Bercea.....	28
Mario Velcovici - Între examenele de la școală și visul de pe „Oblemenco”.....	29
Drumul spre excelență.....	30
Strategie, răbdare și pasiune pentru șah.....	33
Contra bullyingului, la Școala Gimnazială “Traian” din Craiova.....	34
Fii avocat în școala ta!.....	35
IV. TOT NOI, DINCOLO DE CLASĂ.....	36
My School Can Be Cool.....	36
Schițe și momente ... a VI-a F.....	38
Peripețiile lui Jaruc.....	39
Prin București.....	39
Aventura celor trei frați.....	40
Aventurile unei pisici.....	41
Iepurele.....	42
Ghicitori.....	42
Brawl Stars.....	42
V. GÂNDURI, VISURI, REUȘITE.....	43
Dincolo de schimbare, o experiență care mi-a adus încredere.....	43
If you are not having fun, you are doing something wrong.....	44
If you are not having fun, you're missing the real magic.....	45
Fiecare copil poate și contează – Lecția performanței la Școala „Traian”.....	46

I. BUN-VENIT!

Între „poate” și „infinite”

Antonia Irimiea, clasa a VI-a B

Redactor-șef

„Unde se duc ideile pe care nu le scriem niciodată?” Probabil rămân blocate undeva între „aș putea” și „poate altădată”. „Zbor Infinit” există tocmai ca să nu mai existe acel „altădată”. Pentru că infinitul nu e departe. E locul în care ajungi când nu te mai oprești.

În paginile acestea veți găsi poveștile și poeziile colegilor noștri - texte scrise în pauze, pe colțul caietului, în momentele când o idee nu mai putea să aștepte.

De la adrenalina de pe terenul de fotbal până la emoția repetițiilor din trupa de teatru, fiecare rând scris aici este o dovadă că învățarea se întâmplă oriunde există pasiune. Sunt texte care ne

reamintesc că acum visăm cel mai curajos.

Ne place să credem că fiecare pagină a acestei reviste este ca un mic foc de tabără: adună oameni, încălzește suflete și luminează idei.

Bine ați venit în universul nostru ! Universul în care fiecare gând contează, fiecare voce se aude și fiecare idee poate schimba lumea... sau cel puțin școala noastră.

Zborul continuă. Hai cu noi!

Mai mult decât o școală

Eva Udrea, clasa a VI-a B

Redactor-șef

Există locuri care îți rămân în suflet fără să îți dai seama. Iar Școala „Traian” este unul dintre ele. Nu pentru că trebuie, ci pentru că aici se întâmplă ceva special în fiecare zi, ceva greu de pus în cuvinte, dar ușor de simțit.

Aici profesorii nu sunt doar oameni care predau - sunt oameni care ascultă, care îndrumă și care cred în noi chiar și atunci când noi renunțăm de tot.

Dar ceea ce face cu adevărat această școală specială suntem noi - elevii ei. Colegii cu care râdem în pauze, cu care ne certăm și ne împăcăm, cu care descoperim că a greși nu e sfârșitul, ci doar un alt mod de a învăța. Împreună am construit o comunitate în care fiecare își are locul lui, în care fiecare voce contează.

Această revistă este dovada că, în școala noastră, creativitatea nu doarme între ore - ea trăiește, crește și se transformă în pagini ca acestea. Paginile pe care le țineți acum în mână sunt ale noastre, ale tuturor, și suntem mândri de fiecare cuvânt din ele.

La „Traian”, școala nu înseamnă doar materii și examene - înseamnă curajul de a ridica mâna când ai o întrebare, înseamnă bucuria de a înțelege ceva nou, înseamnă satisfacția de a termina ceva la care ai muncit din greu. Sunt lecții pe care nu le găsești în niciun manual, dar pe care le porți cu tine toată viața. Pentru că Școala „Traian” nu este doar un loc în care învățăm, este un loc în care creștem, iar asta nu se uită niciodată.

II. ATELIER LITERAR

2.1. Ș-am încălecat pe-o șa și vă povestim așa

O noapte de vis

Eva Maria Cârlușea-Aranghel, clasa a VII-a B

Prof. îndrumător: Mirela Stancu

Într-o noapte liniștită de vară, când cerul era senin și luna lumina ca o lampă uriașă de argint, Andrei stătea treaz în patul lui și privea pe fereastră. Stelele păreau niște licurici rătăciți pe cerul întunecat, iar vântul adia ușor printre frunzele copacilor din grădină. Casa era liniștită, iar toate sunetele nopții se auzeau mai clar ca niciodată. În acea liniște, imaginația lui începea să zboare în toate direcțiile.

În timp ce privea afară, un zgomot ușor a tulburat tăcerea. Andrei s-a ridicat încet și s-a apropiat de fereastră. Pe pervaz se afla o pisică albă cu blana strălucitoare, luminată de razele lunii. Ochii ei albaștri păreau să ascundă un mister adânc, iar prezența ei dădea impresia că nu era o pisică obișnuită.

Curiozitatea l-a făcut pe băiat să deschidă fereastra și să iasă în grădină. În clipa în care a pășit pe iarbă, totul în jurul lui s-a schimbat. Florile au început să lumineze în culori calde, asemenea unor felinare mici. Copacii se legănav ușor și păreau să murmure povești vechi, iar aerul era plin de scânteii strălucitoare care pluteau încet, ca niște stele căzute.

Pisica a început să meargă prin grădină, iar Andrei a urmat-o, simțind că se apropie de ceva neobișnuit. La marginea grădinii a apărut o ușă mică de lemn, ascunsă între două tufe dese. Băiatul era sigur că acea ușă nu fusese acolo înainte. Cu inima plină de emoție, a deschis-o și a pășit dincolo de ea.

În spatele ușii se afla o lume care părea desprinsă dintr-un vis. Norii erau pufoși și moi, iar pașii păreau că plutesc. Stelele coborau uneori aproape de pământ și luminau totul într-o strălucire blândă. Vântul producea un sunet melodios, asemănător unei orchestre invizibile, iar în depărtare se vedeau munți care străluceau în culori albastre și mov.

Andrei a alergat pe nori, s-a învârtit și a simțit o libertate pe care nu o mai trăise niciodată. Totul părea posibil în acel loc misterios. Timpul părea că se oprește, iar lumea reală dispăruse pentru câteva clipe.

După un timp, băiatul a simțit că aventura se apropie de sfârșit. Într-o clipă, totul s-a estompat, iar dimineața l-a găsit din nou în patul lui. Lumina soarelui intra pe fereastră, iar grădina părea exact ca înainte.

Totuși, pe pervaz se afla un fir subțire de lumină argintie. Andrei a zâmbit și a înțeles că unele nopți nu sunt doar obișnuite. Uneori, în liniștea nopții, imaginația poate deschide uși către lumi pe care doar cei care visează cu adevărat le pot descoperi.

Iazul cu pești

Tania Elena Iordache, clasa a VII-a F
Profesor îndrumător: Nadia Șutelcă

Într-o zi de primăvară, eram în parc, stăteam pe o bancă, lângă un iaz frumos, încărcat cu flori roz de nufăr.

Dintr-odată, un copilaș, de vreo opt ani, se apropie de mine și îmi zice:

– Bună ziua! Pe cât punem pariu că pot să prind un pește din iazul acela?

Am stat și m-am gândit puțin. Chiar voiam să văd cum avea de gând să facă asta. Cum ar putea un copilaș să prindă un pește?

– Pe o ciocolată! Dar să-ți folosești doar mâinile!

– Bine!

Și pleacă alergând spre iaz.

Băiatul se apleacă și încearcă să prindă un peștișor auriu. Era să cadă în iaz, dar mama lui îl prinde de mâneca tricoului.

– Dragul mamei! Ce cauți tu aici?

– Încerc să prind un pește, doamna de pe bancă a zis că-mi dă o ciocolată dacă prind unul cu mâna!

– Vai! Doamna aceea vrea ca puiul meu să cadă în iaz?! Sau și mai rău, să se înece?! Nu se poate!

Mama copilului se apropie furioasă de mine:

– Domnișoară, te rog frumos să stai departe de fiul meu, îngerașul meu cuminte, mai ales că i-ai spus această bazaconie! Nu vă mai bateți joc de un copil! În plus, eu îi pot cumpăra singură o ciocolată! Știu să-mi cresc copilul, căci sunt o mamă responsabilă.

– Dragă doamnă, fiul dumneavoastră a venit la mine și m-a întrebat pe cât punem pariu că prinde un pește din iazul acela!

– A, păi asta-i altă poveste! Măi copile, nu ți-am spus să nu mai vorbești cu străinii?

– Am avut poftă de ciocolată!

– Și nu puteai să-mi ceri mie? Dacă era otrăvită și murea puiul meu drag? Ce mă făceam fără tine? Iar tu, domnișoară, cum să te pui la mintea copilului?

– E vina mea că băiatul dumitale nu e educat?

În timp ce doamna se rățoia la mine, băiatul pornește în fugă spre iaz. Mama lui îl vede și încearcă să fugă după el. Prea târziu... Băiatul era deja în apă, ud learcă, din cap până-n picioare.

El începe să râdă. Mama copilului fuge la el, albă din cauza sperieturii. Îi spune câteva vorbe pe care nu le-am putut auzi și îl scoate din iaz.

După ce iese din apă, copilul se uită la mine și scoate de la spate mâna în care ținea cu un pește mare. Eu îl felicit și îi dau ciocolata promisă...

Când ai plecat

Iulia Maria Iancu, clasa a V-a E
 Profesor îndrumător: Daniela Toma

În recea liniște a serii, priveam pe fereastră spre împărăția stelelor și o vedeam albă, clară, rotundă. Luna. Părea atât de luminoasă, deși nu era decât oglinda soarelui. Strălucirea nu era a ei, ea era întunecată și plină de cicatrici. Soarele îi este mamă, cea care mereu îi scoate la iveală cea mai frumoasă parte, îi dă viață și o ajută să fie remarcată.

Căldura și măreția pe care le are soarele pot încălzi și cea mai înghețată planetă, la fel ca o mamă care, cu optimismul și iubirea ei nemărginită, poate dezgheța orice suflet.

Eu mă regăsesc în Lună, mereu sunt cuprinsă de nostalgie și o oarecare tristețe, iar loviturile pe care le-am primit mi-au lăsat semne care nu se văd, dar se simt.

Norii acoperă Luna, iar eu, neputând să mă mai bucur de peisaj, las geamul în urmă și îi promit o revedere mâine.

A doua seară, în același loc, stăteam și priveam spre cer. Luna nu era, părea să fi dispărut, era de negăsit. Pe pervaz își făcuse însă loc o mică scrisoare:

"Când strălucirea-ți vei găsi,
 Luna va răsări."

"Strălucire"... nu aveam nicio idee despre asta. "Cum pot să strălucesc, eu nu sunt Luna de pe cer!", mă gândeam neîncetat. Noaptea aceea nu am putut dormi, mă frământa ideea strălucirii. Ziua următoare m-am trezit extenuată după o noapte în care am încercat a descifra ghicitoarea trimisă de destin.

Vine seara și Luna e tot absentă. Pe perete se vede un punct luminos, era oglinda care reflecta becul. Atunci am înțeles adevărata semnificație a scrisorii. De îndată am luat oglinda, am chemat-o pe mama și am ieșit în grădină. Am pus-o să țină oglinda în dreptul meu. O lumină orbitoare s-a coborât asupra noastră. Cristalul nopții s-a întors. Acum înțelegeam că nu poți fi Luna de pe cer, dar cine a spus că nu poți fi Luna pe pământ?

Mama

Eric Pătru, clasa a VII-a E
 Profesor îndrumător: Mirela Stancu

Dacă ar fi să descriu ce înseamnă "acasă", aș vorbi despre mama. O văd mereu prin casă, ocupată, atentă la tot ce se întâmplă în jurul ei, având grijă ca tuturor să ne fie bine.

Este scundă, cu o siluetă delicată și o față ovală, luminoasă. Ochii ei căprui sunt vioi și plini de căldură, iar sprâncenele ușor arcuite îi dau o expresie blândă. Are un nas drept și o gură mică, care zâmbește des, mai ales când mă vede pe mine fericit. Fruntea senină arată calmul și răbdarea ei, iar părul șaten, drept și îngrijit îi încadrează frumos chipul.

Mama este harnică, serioasă și foarte grijulie. Este optimistă și încearcă mereu să mă încurajeze. Uneori este cam încăpățânată și se îngrijorează prea mult, dar face asta pentru că mă iubește. Pentru mine, ea este persoana care dă sens cuvântului "acasă".

Vis frumos

Alexandra Cergă, clasa a VII-a E
Prof. îndrumător: Mirela Stancu

Într-o seară liniștită, după o zi obositoare, m-am așezat în pat și am adormit. Nici nu știu când am intrat într-un vis ciudat, dar foarte frumos. Când am deschis ochii, mă aflam într-un loc necunoscut, iar în fața mea se afla o fată care semăna perfect cu mine.

Când am văzut-o, m-am speriat. Ea a început să-mi vorbească. În acest timp, eu o analizam foarte atent. Avea ochii căprui, părul identic cu al meu, sprâncenele ușor arcuite, dar mai subțiri, iar buzele la fel cum le am eu. Un lucru mi-a atras însă atenția, ochelarii. Aceștia aveau ramele negre și subțiri. Pentru a mă asigura că sunt diferiți de cei pe care îi aveam în prezent, mi i-am dat jos. Văzând că erau alții, mi-am dat seama de un lucru. Acea fată eram eu din viitor. La un moment dat, mi-a zis:

- Ce e? De ce te uiți așa la mine?
- Nu înțeleg. Ce se întâmplă? De ce ești eu din viitor? am zis gânditoare.
- Wow, nu îmi vine să cred că ți-ai dat seama! Ai dreptate, eu sunt tu din viitor.
- Asta înseamnă că ești o altă versiune a mea, am spus eu foarte serioasă, dar în același timp confuză.
- Măi să fie, nu mai țineam minte că pe vremea aceea mă ducea atât capul, a râs ea. Hai să îți povestesc! Ieri, m-am urcat într-un lift singură, mi-am învins frica, iar acum două luni am mers într-un parc de distracție și m-am dat pe un roller coaster extrem!
- WOW! Nu îmi vine să cred! Sunt foarte mândră de tine!
- Te corectez aici. Trebuia să zici: „Sunt foarte mândră de mine!”

- Da, ai dreptate, am spus rușinată.
- Hai, încearcă lucruri noi, învinge-ți fricile și, cel mai important, nu te da bătută!
- Îți mulțumesc! Sper că nu va fi ultima dată când ne vedem.

Când am dat să o iau în brațe, a dispărut. Pentru câteva minute, am stat și m-am uitat în gol. Am decis atunci că, oricât de frică mi-ar fi, oricât de tristă aș fi și oricât de neubită mă voi simți, mereu o să îmi înving frica, o să găsesc un motiv să fiu fericită și mereu voi găsi pe cineva care să îmi ofere empatie și iubire.

Cum am înțeles ce înseamnă să fii creator

George Catalin Handro, clasa a IV-a B

Prof. îndrumător: Mihaela Pleșeanu

În surdina, am auzit-o pe mama zicând ceva. Am deschis ochii, involuntar am zâmbit și m-am ridicat din pat cu energie pozitivă, simțind că sunt altcineva, cineva care nu va renunța niciodată.

Începea vacanța de iarnă, iar eu eram în al nouălea cer. În sfârșit, scăpasem de teme și de programul zilnic de la școală. Acum aveam timp să fac ce-mi place cel mai mult: să mă joc Minecraft. Era tot ce visam. Dar cum bine știți, nimic nu e perfect. Părinții mei, gardienii timpului meu liber, au început să dea târcoale și să-mi strice planurile:

– Merge, merge, George? zice tata ironic.

– Da, da! zic eu absent, dar fără să îmi convină deloc discuția.

– Nu ai vrea tu să fii și creator, nu doar consumator digital?

– Mda, dar nu prea știu ce să fac.

– La Logischool nu ați învățat să lucrați în Canva? întrebă tata.

– Daaa! Îmi amintesc că mi-a plăcut aplicația.

– Îți dau contul meu de pe Canva și hai să începem să facem ceva! propune tata.

Deși nu aveam nicio idee despre ce aș putea crea, am acceptat provocarea. Am început să mă joc cu pictograme, forme și efecte, dar nimic spectaculos. Încet, încet, începeam să mă plictisesc.

După câteva zile, tata a venit cu o idee nouă: să mă învețe să fac o animație.

La început, părea interesant. Tata lucra la calculator, iar eu priveam. Dar pe măsură ce lucrurile deveneau mai complicate, gândurile mele se întorceau la Minecraft. Observând asta, tata a făcut gestul pe care îl așteptam: mi-a întins mouse-ul.

– Hai, George, pune pe tabla de lucru ce crezi tu!

În sfârșit, eram eu la comandă! Am creat o animație despre un săpun organic. Am învățat să fac tranziții, să adaug muzică și să schimb fundaluri. Rezultatul final a fost surprinzător, iar eu eram mândru de mine.

După acea animație, am început să explorez și alte opțiuni din Canva. Îmi plăceau logo-urile firmelor mari – McDonald's, Burger King, bănci, restaurante – și m-am gândit: „De ce să nu fac și eu un logo? Și ce-ar fi să fie logo-ul școlii noastre?” Așa mi-a venit ideea de a crea noul logo al școlii noastre, căci acesta a fost preluat și utilizat de către școala mea puțin mai târziu după crearea sa.

Vacanța de iarnă a început cu Minecraft și s-a transformat într-o aventură creativă. De la animații simple la ideea de a crea logo-ul școlii, am descoperit cât de frumos este să fii creator. Dacă n-aș fi fost provocat, poate că nu aș fi descoperit cât de mult îmi place să creez lucruri noi și că nu este chiar foarte simplu să fii creator. Daaa..., pentru a crea ceva este nevoie de timp și de multe încercări. Acum, mă simt mândru că am reușit să contribuie la ceva important pentru școala mea și abia aștept să continui această călătorie creativă.

Discoteca din ghiozdanul meu

Sofia Rizea, clasa a V-a A
Prof. îndrumător: Mirela Stancu

Era o seară de duminică, iar eu îmi pregăteam ghiozdanul pentru a doua zi.

Aveam ore ușurele, pot spune: română, matematică, desen, engleză și istorie. Era o zi plină, dar deja eram cu gândul la ce se va întâmpla după școală. Aveam să cumpăr rechizite noi.

Mi-am făcut codițele împletite și m-am băgat în pat. Am adormit instant și m-am afundat în lumea viselor.

- Hei, trezirea, a șoptit caietul de istorie. Cred că a adormit!

- Oaaahhh, a căscat caietul de matematică. Sunt tare obosit! Dacă ați ști cât de mult mă folosește, nu m-ați crede!

- Oh, ba da, te-aș crede! a spus caietul de română.

- Eu mi-aș dori să fiu ca tine de folosit, a spus blocul de desen.

- E-n regulă! Măcar e talentată și îi folosește pe verii tăi ce sunt acasă, căci acolo pictează mai mult.

- Dar voi nu ați auzit că vorbea cu mama ei că după școală se va duce să-și cumpere noi rechizite? Dacă ne va înlocui? a spus disperat caietul de engleză.

- Ăăăăă! au strigat celelalte

- Cum se poate așa ceva?

- E adevărat, eu sunt cam pe terminate, a remarcat caietul de matematică.

- Da, și eu! a mărturisit și cel de română

- Atunci, hai să dăm o petrecere mâine-dimineață pentru a sărbători ultimele clipe împreună! a spus engleza.

- Și fiecare să pună muzica preferată! Ooo, da, și să ne îmbrăcăm în ce avem noi mai frumos, a adăugat româna.

- O idee excelentă! a spus caietul de istorie. S-o facem !

A doua zi de dimineață, am mâncat, m-am îmbrăcat, am urcat în mașină și am pornit spre școală.

Discoteca deja începuse: caietul de română își luase o rochie roșie ce sclipea în întunericul ghiozdanului meu, avea și o geanta neagră cu nasturi aurii și era tare vesel, râdea mereu. Caietul de matematică venise într-un sacou de un albastru marin, iar în picioare avea niște pantofi negri și lustruiți. Era tare serios. Caietul de istorie avea o rochie cafenie, lungă și purta o cordeluță maro, tare frumușică. Iar caietul de desen s-a asortat cu cel de engleză. S-au îmbrăcat în rochii cu pete de toate culorile și cu balerini roșii în picioare. Arătau ca niște păpușele simpatice.

După un timp, au decis să aleagă, pe rând, câteva melodii. Melodiile rock presupuneau materiile cu mai multe teme. Cele pop erau materiile mele favorite, iar cele line erau materiile relaxante.

Matematica a ales muzica rock, dar și pe cea pop. Româna doar pe cea pop, engleza la fel. Istoria pe cea rock, iar desenul pe cea lină. Au dansat până când clopoțelul a sunat. După ore, am ieșit în curtea școlii unde mă aștepta mama.

Am pornit spre librărie, dar pe drum i-am spus că aș dori să mai păstrez aceste caiete până când se vor termina complet, căci le voi simți dorul. Mama a aprobat și am mers înapoi spre casă. Dacă vă întrebați de unde am aflat de discotecă, îmi pare rău, dar cred că va rămâne un mister.

La pădure

*Elena Bianca Lontoș, clasa a II-a D
Prof. îndrumător: Daniela Bistriceanu*

Elena, Maria, Simona, Ioan și un câțel pe nume Toto s-au gândit să meargă într-o excursie la pădure. Simona, mama fetelor, pune într-un rucsac o ciocolățică, câteva sendvișuri, niște fructe și mâncare pentru Toto. Elena împreună cu Maria iau jucării. Ioan a pregătit o pătura pentru picnic.

Odată ajunși la pădure, mama așează pătura. După aceea, Ioan le spune să mănânce sendvișurile ca să aibă suficientă energie pentru joacă. Apoi, acesta a început să se

joace cu câțelul, aruncând cu mingea lui preferată. Mama le spune celor două fete:

- Haideți să adunăm flori de primăvară din pădure!
- Daaaaa! strigă copiii.
Ele au plecat în zona cu multe floricele.
- Am luat ghiocel!
- Eu am adunat brebene!
- Bravo! Eu am găsit viorele! Acum putem face un buchet de primăvara grandios.
Tatăl se ascunde după copac și le sperie pe fete.
- Bau! striga el spre copiii săi.
- Aaaaaa! Ne-ai speriat foarte tare!

Simona începe să râdă. Familia se întoarce la picnic. Toto înfulecă hrana de cățel, iar ceilalți mănâncă cu poftă ciocolata și fructele.

A fost o zi pe cinste!

Sala de clasă

*Maria Elena Tudor, clasa a VII-a B
Prof. îndrumător: Mirela Stancu*

Mă aflu în sala de clasă, observând atent detaliile din jurul meu. De pe geamul acesteia, pot vedea cum soarele stă ca o boltă de foc deasupra lumii, strecurându-și razele sale calde și aurii, ce-mi mângâie ușor fața și banca plină de culegeri și caiete.

Afară, vântul adie lin, scuturând crengile întinse spre cer ca niște brațe bătrâne ale copacilor. Copiii zburdă veseli prin curtea școlii, bucurându-se de ora liberă primită.

La catedră, se află profesoara mea ce explică lecția cu un ton îmbietor, făcând ca totul să pară mai simplu și mai interesant, transformând ora într-un joc distractiv, ce ne ține mereu curioși. Îmi pot observa colegii cum scriu, așezându-și ideile în pagina caietului plină de culori vesele sau cum își mai șoptesc vorbe pe ascuns, atunci când doamna profesoară nu este atentă. Privesc ceasul de pe peretele alb, ce ascunde mici crăpături, făcându-mă să văd cât de repede trece timpul și îmi amintesc că acest moment pe care îl trăiesc este unul unic și plin de farmec.

Când sunt în această clasă, simt un fior plăcut de nostalgie, dar și de dor, știind că va veni momentul când voi pași pentru ultima dată în ea, copleșită de toate amintirile petrecute aici și de toate peripețiile alături de colegii mei, ce vor avea mereu un loc special în inima mea.

SMS Barrie - Partea a II-a

Vladimir Dobrinescu, clasa a VII-a E

Prof. îndrumător: Mirela Stancu

Capitolul 3 – Prima misiune

Înapoi la academie, cadeții se pregăteau pentru prima lor misiune de antrenament pe mare. Ofițerul Johnson îi adună pe puntea unei vechi bărci de patrulare numită SMS Taffy.

- Aceasta este nava pe care veți învăța să lucrați ca un echipaj. Nu contează doar cât de bine trageți cu tunurile sau cât de bine navigați, ci și cum cooperați.

Cadeții urcară emoționați la bord. Johnson le împărți rapid sarcinile.

- Ben, tu vei cârmi nava. Novik, radarul. Adam, te ocupi de motor.

- Recepționat! răspunseră ei în cor.

Nava porni încet spre larg. După aproape 70 de kilometri de navigație, cerul se întunecă brusc, iar vântul începu să sufle violent.

- Domnule ofițer! strigă Zack. O furtună puternică vine spre noi!

Valurile uriașe loveau barca din toate direcțiile. Pentru câteva momente, echipajul intră în panică, dar Johnson strigă peste zgomotul furtunii.

- Calmați-vă! Urmați protocolul! Țineți-vă posturile!

Cadeții își revin și încep să stabilizeze nava. După câteva minute tensionate, furtuna trece, dar liniștea este spartă de un țipăt din cală.

- Aaaa! Nu-mi mai simt piciorul!

Elias alergă imediat. Marinarul Wright fusese rănit grav de o bucată de metal înfiptă în coapsă. Sângele curgea puternic. Elias își păstră calmul și începu să îi acorde primul ajutor. Curăță rana, stabilizează obiectul și oprește sângerarea cât poate de bine.

- Trebuie să ajungem în port cât mai repede! spune el.

Câteva ore mai târziu, nava ajunge la bază, iar Wright este dus direct la spital.

- Ai făcut o treabă excelentă, Elias, îi spune Johnson. I-ai salvat viața.

Capitolul 4 – Prima bătălie

Nu trece mult timp până când alarma de luptă răsună în bază.

- Avem rapoarte despre o flotă inamică la aproximativ 260 de kilometri distanță! spune comandantul.

Cadeții se grăbesc spre nave, încărcând muniție și pregătind torpilele. Pentru mulți dintre ei, aceasta avea să fie prima bătălie adevărată.

- Stații de luptă! ordonă Johnson.

Câteva ore mai târziu, radarul detectează navele inamice.

- Inamic! Cinci nave la aproximativ 20 de kilometri! anunță Novik.

Alarma răsună pe toate navele. Marinarii aleargă spre posturile lor, iar tunurile sunt pregătite.

- Foc!

Salvele de tunuri luminează cerul, iar una dintre navele inamice este grav avariata. După o confruntare scurtă dar violentă, flota adversă începe să se retragă.

Întorși în port, Johnson îl cheamă pe Elias în cabină.

- Ai demonstrat curaj și pricepere. Un nou distrugător se construiește în port și vreau să te transfer acolo.

Elias zâmbește.

- Înțeles, domnule.

Aventura pe mare abia începea pentru acești tineri marinari.

Va continua...

Două familii pentru mine

Ștefania Karina Fulgescu, clasa a VI-a D

Prof. îndrumător: Daniela Toma

Când soarele nu mai aduce căldură cu razele lui, toate mamele gătesc în grabă. Copiii lor, cu mâinile mici și delicate, le ajută cu drag în bucătărie. Din toate casele ies aburi cu mirosuri îmbietoare.

Eu, Karina, sunt un copil orfan, în vârstă de 12 ani, aflat în orfelinat ... De când? Nu știu! Cred că dintodeauna.

Aici nu mă simt prea bine, îngrijitoarele au uitat ce înseamnă rolul de mamă, ne lovesc și țipă la noi. Cu copiii mă înțeleg bine, ne jucăm, împărțim totul, până și puțină iubire, atât cât putem oferi la vârsta aceasta. Mă bucur că sunt aici. Măcar nu adorm flămândă, stau la căldură, am un acoperiș deasupra capului.

La orfelinat, primeam multe vizite de la familii care își doreau să adopte copii. Într-o zi, o familie s-a

apropiat de mine. Îmi plăcea să stea în compania mea.

După un timp în care îmi făcea vizite, a reușit să îmi obțină o învoire de la orfelinat. Am plecat cu teamă în suflet. În capul meu se înfiripau o mulțime de întrebări. Nu mai ieșisem de foarte mult timp, dar ei mă țineau de mână și îmi dădeau încredere. La început, eram foarte speriată, deoarece singura ocazie când mergeam cu un autovehicul era atunci când eram bolnavă și ajungeam la spital.

După ceva timp, am ajuns la destinația necunoscută de mine. Aveau o casă mare și frumoasă, iar camera în care urma să dorm era spațioasă. Îmi plăcea tot ce vedeam. Mă simțeam cea mai norocoasă fată din lume, mă simțeam ca o prințesă într-un palat. Ei nu aveau copii, își doreau unul, așa că s-au hotărât să mă adopte.

După o lungă perioadă în care s-au luptat cu birocrăția, cu mape întregi de acte, au reușit să mă înfieze. Aici era mai bine decât la orfelinat, acum eram într-o familie bogată, aveam altă viață, totul era schimbat. Mâncam tot felul de bunătăți, mă jucam cu păpuși scumpe, aveam un dulap plin cu haine frumoase. Totuși, din când în când, mă mai certau, dar eu îmi spuneam în gând „poate au avut o zi grea”. Certurile au devenit din ce în ce mai dese. De multe ori, adormeam plângând, suspinând, după ce părinții mei adoptivi se purtau urât cu mine.

Într-o seară, sătulă de toate răutățile petrecute acolo, am hotărât să părăsesc această casă. Eram nedumerită, nu știam încotro s-o apuc, dar mi-am urmat inima. Mergeam pe o stradă întunecată, fără a avea o direcție anume, dezamăgită, cu capul plecat, plângând de supărare, cu teamă în suflet. După ce am cutreierat străzile în lung și în lat, m-am oprit puțin pentru a mă odihni. Plângeam, eram supărată, credeam că niciodată nu voi găsi familia în care să mă simt iubită. Îmi era frig, foame, frică, așa că m-am așezat pe o bancă pentru a-mi aduna gândurile.

Deodată, o femeie și un bărbat au venit la mine. Cu cât se apropiau, cu atât simțeam o liniște imensă în inimă, nu mai simțisem asta niciodată. Aceștia m-au întrebat: „Ce ai pățit?” , „Te-ai răătăcit?”, „Unde sunt părinții tăi?”. Le-am povestit printre lacrimile care îmi curgeau șiroaie ce pățisem. Ei m-au calmat, nu au stat prea mult pe gânduri și m-au luat acasă la ei.

Era o căsuță mică, mai veche, cu ferestre mici, fără prea multă lumină în cameră. Pereții, cândva albi, acum erau gălbui. Când am pășit în cameră, sunetul pardoselii vechi mi-a captat atenția. Toți trei împărțeam același pat și mâncam bunătățile gătite de femeie. Simțeam iubirea pe care nu am mai simțit-o niciodată până atunci. Femeia, când gătea, asculta o melodie, care îmi părea cunoscută. Ea mi-a adus niște haine curate din dulapul ei. Schimbându-mă, mi-a observat pata de pe spate, care era identică cu a ei. Atunci și-a dat seama că eu sunt fata lor pe care a pierdut-o la trei ani într-un teribil accident. A început să tremure și lacrimile îi curgeau șiroaie. A început să îmi mângâie chipul cu degetele tremurânde, de parcă voia să se convingă că nu este un vis că și-a regăsit fetița pierdută.

Părinții mei au făcut un accident rutier și, din cauza impactului, am fost azvârlită într-un tufiș. Părinții mei au suferit multiple traume la cap, torace și membre. Recuperarea a fost lungă, dificilă și dureroasă. Au fost în comă, au trecut prin luni de spitalizare, urmând un șir lung de operații care nu se mai terminau. După ce și-au revenit, au încercat din greu să mă găsească, dar nu au reușit, munca lor fiind în zadar. Mama, grijulie de fel, mi-a pus centura de siguranță de la scăunelul meu. Ea nu a știut că tata spălase mașina și a desfăcut centura care era prinsă de bancheta mașinii. În momentul accidentului, am fost azvârlită cu scăunelul și păturica cu care eram acoperită. Nu am fost rănită, impactul fiind atenuat de ramurile tufișului. După un timp, am fost găsită de un grup de oameni care, neștiind cui aparțin, m-au întrebat:

- Ce cauți singură pe stradă?

- Am fost lăsată de părinții mei. Nu știu unde sunt, dar îmi este foarte dor de ei. Mă puteți ajuta?

Localnicii au crezut că am fost abandonată, așa am ajuns la orfelinat. Muzica aceea care îmi părea cunoscută, era melodia pe care mama mi-o puneă când eram mică pentru a mă liniști.

Din ziua în care au aflat că sunt fiica lor, iubirea și fericirea nu au mai avut limite în familia noastră...

...fără să își dea seama că povestea ei era spusă de mine, naratoarea acesteia, care mi-am dorit să trăiască aceste aventuri. Aș fi putut face ca deznodământul poveștii să fie unul

cu final fericit sau trist. Mi-am dorit să fie ceva spectaculos, captivant, minunat, o poveste în care să fac o paralelă între bogăție și sărăcie. Mi-am dorit să aduc în lumină faptul că este mai bine să fii iubit și apreciat într-o familie săracă, decât să trăiești într-un palat, dar să nu simți nicio clipă iubirea.

Omul de zăpadă

Maria Preda, clasa a III-a D

Prof. îndrumător: Simona-Mirela Deaconu

Ce bucurie fără margini au simțit cei doi frați când au privit pe fereastră! Totul era acoperit cu o plapumă pufoasă și strălucitoare, iar norii cerneau de zor zahăr pudră peste oraș.

- Ana, să mergem repede afară! a exclamat Dan.
- Daaaaa! Să facem un om de zăpadă!

Trei mingi de omăt rostogolite una peste alta, un morcov furat de la supă mamei în loc de nas, căciula lui Dan pe cap și fularul Anei la gât să îi țină de cald. Iată, noul prieten este gata! Trecând de amiază, copiii au mers la masă.

- Hei, unde sunteți? Mă aude cineva? Copii, nu mă lăsați singur! s-a tânguit omul de zăpadă.

Mult timp a așteptat, dar a fost în zadar. Lacrimile lui s-au transformat în cristale de gheață.

Auzindu-l, o rândunică a zburat de îndată spre el.

- De ce plângi, micuțule om de zăpadă?
- Am rămas singur, oftă el. Nu am cu cine să vorbesc și să mă joc.

Rândunica își făcu o casă pe unul dintre brațele omului de zăpadă. Cât era ziua de lungă, aceasta îi ciripea la ureche cântece melodioase.

Zilele au trecut, iar soarele a început să urce tot mai sus pe cer. Omul de zăpadă simțea cum devine din ce în ce mai ușor, ca și cum trupul lui s-ar fi transformat într-un nor mic și lucios.

- Prietena mea, cred că trebuie să plec, spuse el într-o dimineață rândunicii, cu un zâmbet timid.

- Nu fi trist, îi ciripi ea. Chiar dacă te vei topi, nu vei dispărea cu adevărat. Te vei întoarce în cer, iar iarna viitoare vei fi din nou aici.

Când Ana și Dan au ieșit din casă, au găsit în locul omului de zăpadă doar căciula, fularul și morcovul așezate frumos pe zăpadă, ca un mic rămas-bun. Pe cer, o rândunică desena cercuri vesele și parcă îi saluta.

- Oare ne-a părăsit? întrebă Ana.
- Nu, sigur ne așteaptă până la iarna viitoare, spuse Dan.

Și, de atunci, când cade prima zăpadă, cei doi frați știu exact ce au de făcut: să construiască din nou un prieten care, chiar dacă e făcut din omăt, are o inimă mare și caldă.

Iarna

*Miruna Andreea Manda, clasa a V-a A
Prof. îndrumător: Mirela Stancu*

Este iarnă. În pădure totul pare amortit. Fulgii dansează prin cer ca un roi de fluturi albi, apoi cad lin pe valurile albe de zăpadă.

Viețuitoarele s-au retras de mult în așternuturile calde, iar aici-colo o păsărică sare voinică prin zăpadă, lovind cu ciocul în căutare de mâncare.

Hainele verzi ale copacilor au fost înlocuite de unele noi, albe, de mătase. Sub greutatea zăpezii cristaline, crengile lor trosnesc parcă ascunzând nenumărate taine.

Când soarele se retrage la somn, luna își aprinde farul tainic și stelele ce par înghețate sunt chemate pe bolta argintie să vegheze peste lumea mică și neînsemnată.

Bufnița cafenie se plimbă din creangă-n-creangă, parcă vărsându-și amarul peste pădurea întunecată. Ochii săi ca două portocale sfidează tabloul măreț.

Sunetele neînsemnate ale pădurii se pierd prin aer, iar liniștea domnește.

Miracolul de Crăciun

*Ștefania Karina Fulgescu, clasa a VI-a D
Prof. îndrumător: Daniela Toma*

Fulgii de nea cad din cer neîncetat, neaua se așterne, copiii se uită pe geam cu nasul lipit, admirând valsul fulgilor și pregătesc scrisori pentru a le expedia către Moș Crăciun din dorința de a primi cadoul mult visat.

Eu și părinții mei eram pe drum către munte și ascultam colinde. Mirosul de prăjituri mă făcea să stau cu gândul doar la ele, rămâneam cu nasul pe geamul rece, dar aveam o problemă: nu puteam vedea fulgii care se așterneau pe jos, formând stratul de omăt din ce în ce mai gros. Era o durere imensă, uneori voiam doar să privesc și eu. Poate că într-o zi voi putea vedea... Oamenii care au acest simț sunt mai mereu nemulțumiți, pentru că nu apreciază totul îndeajuns și nu își dau seama cât de important este faptul că ei pot vedea lucruri spectaculoase, iar alții nu pot avea acest privilegiu.

Drumul era lung, parcă nu se mai termina, voiam să ajung odată la căsuța de la munte ca să fac focul în șemineu împreună cu familia mea. După mult timp, am sosit la cabană și ne-am hotărât să urcăm pe vârful muntelui Piatra Craiului. Acolo am zărit o lumină care mi s-a arătat

în fața ochilor. I-am întrebat și pe părinții mei dacă au văzut vreo scânteiere, dar ei mi-au răspuns că nu au zărit nimic. Această lumină s-a aprins, dar s-a stins repede. Eram nedumerită. Nu înțelegeam ce se întâmplă. Poate mi s-a părut. Prin gând îmi treceau o mulțime întrebări. De ce mie? Ce înseamnă acea lumină? Oare mi s-a părut? Creierul îmi joacă feste? Ce va urma?

Am coborât din vârful muntelui și am plecat la cabană. Când am ajuns, tata a adus lemnele pentru a face focul în șemineu și am început să povestim lângă acesta. Nu vedeam focul, dar, din fericire, auzeam lemnele cum pocnesc. Acest sunet m-a speriat la început, dar tata mi-a explicat că nu se întâmplă nimic rău. Simțeam mirosul de lemn ars, chiar și căldura pe care o emana, dar aș fi vrut să văd și șemineul în care ardeau lemnele. Era Ajunul Crăciunului, iar eu îl așteptam pe Moș Crăciun. Am căzut într-un somn adânc.

Când m-am trezit, am coborât scările în grabă, am ajuns lângă brad. Am încercat să pipăi cadoul ca să îmi dau seama ce mi-a adus mult așteptatul Moș Crăciun. Am realizat că se repetă acel episod, vedeam acea lumină, care licărea acum mai lung, se auzea și un sunet puternic. Nu știu cum să îl descriu, dar era un sunet lung și ascuțit, parcă ar fi vrut să îmi spună ceva, să îmi dea un indiciu. Nu mi-am dat seama ce mi-a adus Moșul, așa că am chemat-o pe mama să îmi spună ce surpriză mă aștepta. Am primit în dar o carte pentru nevăzători care avea titlul „Lumina magică din ziua Crăciunului”.

Peste câteva zile, acel episod s-a repetat, am început să am o vedere încețoșată și, apoi, una din ce în ce mai clară. Era ceva uimitor, chiar și în cartea primită cadou era vorba despre un copil care a început să vadă. Tocmai acum creierul meu a realizat că povestea avea legătură cu mine și că Moș Crăciun știa ce va urma.

Mi-am strigat familia și le-am spus că văd, iar mama a început să plângă de fericire. Ca să fie sigură, m-a întrebat câte degete îmi arată și a realizat că văd cu adevărat. A început să țipe de bucurie și am trăit împreună toate emoțiile adunate laolaltă. M-a luat în brațe și am rămas așa până a venit și tata. Acesta a intrat grăbit pe ușă, cu ochii înlăcrimați, tremurând. Auzise toată discuția mea cu mama. Nu îi venea să creadă ce auzise. Toți trei ne-am luat în brațe și am rămas bucuroși pentru această minune.

... fără să își dea seama că povestea ei nu era povestită de ea și de mine, naratoarea acestei povești, cum îmi mai spun profesorii, domnișoara Fulgescu. Eu îi puteam controla viața, puteam să o pun să facă orice, să spună ce vreau eu. Așa că am ales această întâmplare pe care rar o întâlnești, o întâmplare care să nu te plictisească, ceva captivant, care să ne facă să privim viața cu alți ochi și să nu uităm niciodată, oricât de sus ajungem, de unde am plecat.

Ultimul cadran

*Erica Preoteasa, clasa a VI-a D
Prof. îndrumator: Daniela Toma*

E negru, e beznă, ca atunci când închizi ochii și nu vezi nimic. Încep să mă mișc, stau în picioare. "Cum am ajuns ai...."

În fața mea e o ușă la fel de neagră ca restul camerei, dar are un punct mic, roșu fix pe clanță. Fac câțiva pași, e mai departe decât credeam. Încep să merg mai repede,

pașii mei se aud ca un ecou în această ... încăpere sau ce o fi ea. Încep să merg mai încet. Mi-e frică. Dar e așa departe ușa! Mă opresc, trag aer în piept, apoi o iau la fugă, alerg cât de repede pot și, în cele din urmă, ajung la această ușă. Ating clanța. Este rece, ca un cub de gheață. O deschid. Nimic. Absolut nimic. E la fel de negru. Fac un pas. Cad. Încep să țip, părul îmi zboară în sus și tricoul la fel. Niște lacrimi îmi apar în ochi, frigul este prea puternic! E prea frig aici.

Mă opresc, dar stau în aer. Ce este locul acesta? Îmi trag sufletul până când un vânt puternic din spate mă duce din nou cu viteză. Acum nu mă mai duce în jos, ci ca și cum aș merge pe picioare. Dintr-o dată, încep să apară niște cadrane mari, mă uit mai atent. Ce? Asta sunt eu? Dar trec prea repede, sunt cadrane și pe stânga, și pe dreapta. Sunt peste tot! Și din nou mă văd pe mine. Sunt oarecum niște întâmplări cu mine din trecut. Mai trec peste un cadran: sunt eu când am absolvit liceul și eram îndrăgostită. Apoi atunci când am aflat că am intrat la facultatea unde doream. Cât de fericită am fost atunci! Sau când am terminat facultatea! Sau când am fost pentru prima dată în New York! Sunt prea multe cadrane și viteza e prea mare, mult prea mare.

Deodată, dau de un cadran cu mine într-un accident. Mă opresc. Dar nu eu, ci vântul. Văd încețosat. Oare visez? Sută la sută visez. Nu are cum...nu pot... Încep să îmi mișc mâinile, picioarele, capul. Îmi mușc mâna. Trebuie să visez. Nu are cum să fie asta real. Mă întorc în cadranul acesta. Sunt eu când eram copil și am aflat ca am luat nota 10 la chimie. Nu știam nimic la chimie, dar tot am putut face ceva să ajung la ceea ce-mi doream.

Mă întorc din nou la cadranul cu accidentul. Sunt ieșită prin parbriz, dar nu înțeleg cum am ajuns aici. Adică nu m-am lovit de nicio mașină, de niciun copac, de nimic. Adică am dat singură într-un stâlp și e noapte. Dar nu poate să fie asta, nu aș fi putut să fac asta ... nu pot să cred asta. Mă îndepărtez din nou, tremur, dar acum nu de frig. Ci de ceea ce aș fi putut să fi făcut. Știu că în viață mi-am făcut mult rău singură. Dar să ajung așa? Nu, e imposibil.

În alt cadran este momentul când mi-am luat apartament în New York cu propriii bani sau când mi-am făcut propria afacere. Sunt atât de multe cadrane. Oare ce am făcut înainte să fi făcut accident?! De fapt, ce mi s-a întâmplat înainte de acest accident?! Încep să caut acel cadran cu lacrimi în ochii și tremurând. Ca și cum corpul nu îmi mai aparține. Ca și cum sunt lipsită de orice simț. De ce am ajuns să mă sabotez singură? Mă doare fruntea. De fapt, simt ceva în frunte, ca și cum ceva spart vine fix în capul meu. Urlu de durere. Lacrimile îmi curg și mai tare pe obraji. De ce mă doare capul? Dau de un cadran. Eram în apartament, mă suna

mama și îmi spune ca tata a murit. Știu că atunci n-am mai ieșit o săptămâna din casă. Dar, după săptămâna aceea, nu mai țin minte ce am făcut. Îmi pun mâna la frunte, încercând să înlătur durerea, dar degeaba.

Mă mai plimb printre cadrane până când dau de cel pe care îl voiam . Sunt eu când mă urc în mașină furioasă. Mergeam cu viteză mare, foarte mare. Cred că era destul de târziu, deoarece în cadran nu prea se vedeau mașinii. Ce n-aș da să îmi aduc aminte ce am făcut ! Apoi încep să plâng, accelerez motorul, dar pe chipul meu nu se vedea nimic. Ca și cum nu mai conta nimic. Ca și cum nu mai aveam sentimente. Apoi îmi schimb fața: eram distrusă, mă uitam în gol. Apoi se întâmplă... Îmi iau ochii, nu pot să văd. Asta însemna că e lumea de apoi? Și ce ar trebui să fac aici? Mă simt epuizată. Viața mea e distrusă! De fapt, viața mea nu mai există.

Apoi creierul meu se liniștește, iar vântul mă ia iar cu viteză mare. De data asta, știu ca o să mă ducă undeva. Viteza e la fel de rapidă ca și atunci când m-am privit în cadranul acela. Urechile îmi țiuie, iar cadranele se sparg în mii de bucății. Si atunci îmi acopăr fața. Apoi cineva îmi ia corpul și mi-l ridică și parc...parcă îmi ia sufletul. Zăresc o lumină....

“Rory! Uite, se trezește!”

Primăvara

Natalia Nicole Turea, clasa I D
Prof. îndrumător: Ana Neremzoiu

A sosit primăvara! Natura este readusă la viață.

Soarele răspândește multă lumină și căldură în jur. Iarba verde acoperă pământul rece și umed. Florile gingașe și înmiresmate atrag albine și fluturi. Păsărelele sosesc din țările calde. Ele își construiesc cuiburile și își întemeiază familii. Glasurile copiilor ieșiți la joacă răsună pe deal.

Toți se bucură de acest anotimp minunat și călduros!

Buburuza

Clara Andreea Mudava, clasa I D
Prof. îndrumător: Ana Neremzoiu

Vineri, am plecat de la școală însoțită de mama. Cu ghiozdanul în spate și plină de entuziasm, ne-am îndreptat spre casă.

Dintr-o dată, privirea mi-a fost atrasă de o mică buburuză. Era altfel decât toate celelalte, deoarece avea doar două buline roșii. S-a așezat în palma mea și am privit-o curioasă: nu mai văzusem veodată o buburuză neagră cu două buline roșii.

Ajunsa acasă, am început să caut cât mai multe informații despre buburuze. Așa am aflat că pot avea culoarea corpului bej deschis, galben, portocaliu sau negru sau că dimensiunea corpului variază de la 1 la 12 milimetri.

Sosirea primăverii

Rebecca Popa, clasa a IV-a B
Prof. îndrumător: Mihaela Pleșeanu

A fost interesant să văd o buburuză altfel decât toate celelalte!

Se spune că, demult, trăia o fetiță numită Marti care iubea căldura adusă de soare vara și primăvara, dar nu îndrăgea frigul lăsat de neîndureratele surate ale acestor anotimpuri, iarna și toamna.

Într-un an, când venise timpul pentru primăvara mult așteptată, oamenii și fetița noastră nu mai scăpau de haina iarnă care adusesse grijile și foamea în sat. Deși era prima zi de primăvară, afară era un frig și un ger cumplit.

Marti, extrem de mâniată pe egoista iarnă, plecă prin sătuc în căutarea unei soluții. Fetița trecu pe la oracoli, ursitoare, ba chiar și băbuțele de la colțul străzii care citeau în ceașca de cafea, dar nimeni nu avusese vești bune

despre întoarcerea soarelui.

La un moment dat, observă în grădina bunicii sale o căprioară fugind către un copac pe care nu-l observase până atunci. Straniu, deoarece ea cunoștea fiecare colțișor din grădină. Marti urmări gingașa căprioară, care, dintr-o dată, dispăru ca prin magie. Fetița, nedumerită de cum s-a întâmplat aceasta lucru, făcu același lucru ca și căprioara, adică se puse în același loc, se întoarse ba cu fața spre grădină, ba spre copac, dar nu se întâmplă nimic.

Stătu 5-10 minute până când, de plictiseală, își rezemă capul de copac. *Buuf!* pământul îi plecă de sub picioare și copila căzu într-un hău parcă nesfârșit. Când această mică călătorie se sfârși, căzu pe o grămăjoară de perne moi. În fața ochilor, copila avea cam jumătate din animalele care trăiau în împrejurimi adunate în jurul unui cub gigantic de fier închis cu un zăvor. Înăuntrul cubului se afla soarele capturat de crunta iarnă. Fetița se gândi o clipă cum să desfacă lacătul, apoi își aminti ce o învățase fratele ei mai mare. Marti scoase dibaci agrafa din păr și reuși să elibereze sărmanul soare. Acesta luă fetița și animalele și ieși la suprafață pentru a înfrunța iarna, topind zăpada dintr-o singură privire care lăsa doar niște bălți miciute.

De atunci, în cinstea fetiței care a readus soarele pe cer, numiră prima lună din primăvară martie.

II. ATELIER LITERAR

2.2. Din slove adunate, versuri noi creăm și vă recităm

Între tăcere și cer

Natalia Tudorache, clasa a VIII-a D
Prof. îndrumător: Anca Radu

Când zorii mă găsesc străin,
Și noaptea mă cuprinde lin,
Mă-ntreb în taină, cu sfială,
E dar de sus sau o pedeapsă
goală?

Darurile dimineții

Natalia Tudorache, clasa a VIII-a D
Prof. îndrumător: Anca Radu

Am deschis, Doamne, dimineața,
Două daruri de preț divin.
Erau ochii mei, lumina vieții,
Semn de iubire, ce deplin!

Prin ei privesc a lumii taină,
Frumsețea florii, zbor de nor,
Prin ei citesc în cer speranța,
Și-n inimi aflu un cald fior.

O, binecuvântat ești, Părinte,
Că mi-ai lăsat acest senin,
Să văd în zori un strop de slavă,
Și-n tot ce-i simplu, har divin.

Și chiar de ziua poartă umbră,
Și drumul cade greu, pustiu,
Ochii rămân eterna punte,
Cadouri sfinte ce strălucesc viu.

Să fie libertatea mea,
Acea tăcere ce mă vrea?
Sau singurătatea adâncită,
Ce lasă inima rănită?

Pe drumuri merg fără ecou,
Dar cerul parcă-i mai aproape,
Și-n liniștea ce pare grea
O voce blândă încă-mi scapă.

Doamne, Tu știi ce-n mine
cântă,
Și ce se frânge și se frământă,
Dă-mi răspuns din veșnicie:
E libertate sau pustie?

Iar dacă singur rămân mereu,
Nu mă lăsa să pier, să cad,
Ci fă din taina ce o port
Un pas spre cerul Tău curat !

Taina serii

Natalia Tudorache, clasa a VIII-a D
Prof. îndrumător: Anca Radu

Mai am un singur dor,
Să mă las cuprinsă de al nopții
fior,
Să plutesc pe ape line, sub luciul
lunii blând,
Unde valul șoptește și timpul e
uitat.

Peste câmpuri ude de rouă
dimineața,
Se-ntind umbrele codrilor cu
frunza încântătoare;
Păsările se odihnesc sub cerul de
catifea,
Și vântul adie alene, cu un foșnet
de îmbrățișare...

Fiecare clipă se scurge ca un vis,
Iar inima mea se cufundă-n pacea
ei tainică;
Sufletul se curăță sub tăcerea
lunii,
Și nopțile devin mângâiere
nemărginită.

Izvor de taină

*Natalia Tudorache, clasa a VIII-a D
Prof. îndrumător: Anca Radu*

Rămâi deasupra mea, lumină
lină,
Ca o stea ce-mi veghează
gândul trist;
Numai murmurul tău dulce și
divin
Alină durerea ce în mine-a
persist.

Dar nu mai cade ca-n trecut
Vântul vremurilor peste sufletul
meu;
Tu ești visul ce-mi renaște
frumos, neîncetat,
Și-al meu dor se revarsă tainic
către al tău.

Privirea ta, izvor fermecat,
Îmi înalță inima către cer;
Sub lumina ta, timpul se
oprește,
Și tot ce-am fost se curăță în
mister.

Rămâi cu mine, căci doar tu știi
Să trezești în mine o dulce
rătăcire;
În brațele tale, viața renaște,
Și sufletul meu cântă-n veșnică
nemurire.

Cartea de povești

*Sofia Beatrice Popescu, clasa a V-a A
Prof. îndrumător: Mirela Stancu*

Mă pierd adesea printre
gânduri,
Sau printre ale unei cărți
rânduri,
Ce mă zboară departe,
În mii de lumi aparte.

Rotițele creativității sunt mereu
în mișcare.

Unde mă vor duce ele azi oare?
Mă voi feri de dragoni prin
castele,
Sau voi zbura dinspre lună spre
stele?

Poate voi fugări o rază de
soare,
Ce ține ascunse monede furate,
Sau înota cu sirenele în mare,
Printre valuri furioase și
învolverate.

Dacă găsesc un pătrat rotund,
Ori discut c-un pitic ce
vorbește profund?

Poate voi găsi gheața ce arde,
Sau mă voi teleporta pe Marte.

Pot conduce armate spre glorie,
Sau regăsi a unei vrăjitoare
memorie.

Toate aceste aventuri
miraculoase,
Le trăiesc între copertile unei
cărți groase.

Relaxare

*Sofia Rizea, clasa a V-a A
Prof. îndrumător: Mirela Stancu*

Alungând a mea tristețe,
La drum eu pornesc ades,
Să-i dau codrului binețe,
El să-mi mângâie privirea
Cu frunzișul lui cel des,

Cu căldura-i ce ascunde
Pe sub ramuri mai umbroase și
poteci întunecoase,
Flori gingașe, flori plăpânde
Ce mă așteaptă dragăstoase
Ca să le admir cu drag:

Viorele, albăstrele, toporașii
drăgălași
Ghiocei și brebenei, toate
așezate în prag
Mă vestesc că-i primăvară
Vă salut, dragile mele,
Mi-e inima mai ușoară!

Scrisoare către un dor

Ruxandra Maria Birdău, clasa VII-a B

Prof. îndrumător: Mirela Stancu

Îți scriu în ceasul în care tăcerea
Se lasă ca un văl dens peste lume,
Când gândurile se-nalță încet,
tăcute,
Împletind umbre cu lumini de fum.

Pe foaia albă se revarsă cuvinte,
Ca frunza toamnei în vântul călător,
Și fiecare literă poartă-n sine,
Ecolul unui gând răătăcitor.

Sub cerul nopții, adâncit și tăcut,
Se aprind stele fragile, străine,
Ca niște faruri pierdute în abis,
Ce veghează tăcerile inimii mele.

Te caut printre amintirile difuze,
În pașii pierduți ai timpului tăcut,
În fiecare clipă care se îndoiaie,
Ca o ramură sub al meu trecut.

Nu este o poveste de iubire aprinsă,
Nici un vis ce arde ca flacăra vremii,
Ci o taină ascunsă în haina nopții,
Un suspin de umbră ce nu se uită
niciodată.

Pe străzile pustii umblă seara,
Cu pașii șoptitori de călător
îmbătrânit,
Iar timpul scrie peste oameni
povești,
Pe care niciodată nu le vom citi.

Îți port absența ca pe o carte veche,
În care fiecare pagină șoptește,
Despre clipe care s-au destrămat,
Dar au rămas vii în lumina unei
umbriri.

În fiecare rând se ascunde o
lumină,
Subțire, aproape invizibilă,
Ca firul de aur ce leagă cerul de
pământ,
Și păstrează speranța unui viitor
neștiut.

Îți scriu fără să aștept răspunsuri,
Fără să cer confirmarea unui semn,
Căci tăcerea însăși devine cuvânt,
Când pașii gândului se pierd în
depărtări.

Prin vânt, aceste rânduri se
risipesc,
Ca păsări fragile peste mări
nesfârșite.
Căutând cerul unei amintiri,
Pe care nici timpul nu o poate
șterge.

Când trec pe lângă locuri
cunoscute,
Se-ntorc umbrele pașilor de
altădată,
Ca niște fantome calde ce se
scaldă,
În lumina blândă a unei nopți calde.

Căci dorul nu este doar tristețe,
Nici ecolul unui vis pierdut,
Ci firul invizibil ce leagă clipa
De ceea ce am simțit cândva.

Uneori vine fără veste, discret,
Bătând ușor în sufletul călător,
Ca o adiere care trece printre
amintiri,
Șoptind tainic povești de ne-nțeles.

Îți scriu despre lucruri aparent
simple,
Despre un cer ce plânge lumină,
Despre nori ce alunecă pe orbite,
Despre tăceri care se fac cântec.

În nopți adânci, când vântul
adoarme,
Și luna urcă în miezul tăcerii,
Îți simt prezența ca pe-o umbră
blândă,
Născută dintr-un fior vechi, ascuns.

Nu cer promisiuni efemere,
Nici vise ce cad și se sting ca paiele,
Doar las cuvintele să se ridice,
Pe aripi nevăzute de ninsori și timp.

Căci dorul nu cere răspunsuri,
Nu așteaptă voci sau semne,
El doar pulsează între gânduri,
Crescând tăcut în spațiul dintre ele.

Timpul va trece peste toate,
Peste pași, umbre, peste locuri și
nume,
Dar unele cuvinte rămân aprinse,
Ca niște stele vechi în galaxia uitată.

Departa trece noaptea rece,
Cu pași de argint peste câmpuri
goale,
Iar gândul meu rămâne veghetor,
Scriind încet acestui dor nemarginit.

Și poate cândva, peste ani,
Când timpul va fi doar ecolul,
Cineva va citi tăcerea din rânduri,
Și va simți scrisoarea unui dor etern.

Lumină prin frânturi

Natalia Tudorache, clasa a VIII-a D

Prof. îndrumător: Anca Radu

Toți suntem frânți pe-interior, în umbre fără glas,
Cu răni ce tac adânc, în noi, la fiecare pas.
Dar tocmai prin fărâme, în locul cel mai greu,
Pătrunde-o rază blândă ce vindecă mereu.

Prin crăpături uitate, lumina se strecoară,
Și sufletul, zdrobit cândva, încet iar se înfioară.
Căci numai ce e rupt poate să strălucească,
Și doar ce plânge azi, mâine poate să renască.

Nu-i slăbiciune rana, ci treaptă spre mai sus,
Un prag prin care trece speranța ce ne-a dus.
Din fiecare umbră se naște altă zi,
Și-n toate căderile, puterea de-a iubi.

Așa, prin tot ce doare, destinul ne împarte
O cale către pace, prin tainele din noapte.
Căci omul nu-i întreg până ce nu se-adună
Din propriile-i rupturi... chemând din nou lumină.

Visuri colorate

Mayra Coardă, clasa a V-a E

Prof. îndrumător: Daniela Toma

Pe cerul dimineții zboară un gând,
Printre nori albi și raze de cuvânt.
Fluturi de vise dansează lin,
Și-ți mângâie sufletul senin.

Pe câmpul plin de flori și de culoare,
Râsete de copii se pierd în soare.
Inima mea se umple de fericire,
Când privesc lumea plină de iubire.

Duhuri

Sophia Maria Turea, clasa a VII-a A

Prof. îndrumător: Daniela Toma

Cum aş putea ști ce se află după ape,
Când mă înece în crude adevăruri,
Adânc, sub pământ, îngropate,
Pierdute în lungi și uitate zboruri ?

Într-o sticlă poate să gădesc
Duhuri ce dorințe împlinesc.
Să fiu purtată în zbor,
De un dor călător.

Poate sub cenușa lacului secăt,
Ce este acum și fermecat,
Unde fața palidă a unei vrăjitoare
Pare că din cenușă apare.

Un sfat prietenesc să-i cer,
În schimb vocea să-i dăruiesc
Și încet, încet să pier,
Cu speranța că supraviețuiesc.

Eu sunt

Pavel Dinu, clasa a V-a A
Prof. îndrumător: Mirela Stancu

Eu sunt Pavel.
Mă întreb cum de sunt mereu rebel?
Aud chemarea locurilor îndepărtate,
Văd o hartă a lumii în orice parte.
Simt că parcă aş fi de oţel,
Ating cerul când zbor către al meu
ţel.

Plâng când sunt trist,
Înţeleg cu greu că nu pot fi mereu
turist.
Visez să am timp pentru toate,
Sper să ajung în toate locurile
minunate.
Iubesc să mă ştiu departe,
Eu sunt un om aparte.

Copilăria

Sofia Pasă, clasa a V-a A
Prof. îndrumător: Mirela Stancu

Copilăria e un joc ușor,
Cu râsete multe și dor de zbor.
Alerg pe stradă fără griji,
Cu visuri mari și pași mici.

Ne jucăm până târziu în seară,
Cu inima liberă și lumea ușoară.
Un zâmbet simplu este de-ajuns,
Să uit de orice gând ascuns.

Copilăria trece ușor,
Ca un vis plin de dor,
Dar în suflet va rămâne mereu.

Curcubeu în suflet

Lynna Dimieru, clasa a V-a E
Prof. îndrumător: Daniela Toma

Diminețile aduc lumini blânde,
Păsările cântă pe ramuri cu sunete
calde,
Soarele mângâie frunza și floarea
Și inima mea e plină de culoare.

Curcubeul apare după fiecare
ploaie
Și aduce speranță în toți și în
războie.
Zâmbesc și simt că totul e posibil
Când visul meu devine vizibil

Prietenia

Îlínca Florigoanță, clasa a III-a B
Prof. îndrumător: Mihaela Pleșeanu

Un baiat și-o fata ,
Stând pe-o banca laolaltă,
Își zâmbiră deodată
Dându-și seama dintr-o dată:

Prietenia ce-i una
Va fi veșnică și ea.

Vacanța de vară

Dayana Cirstoiu, clasa a VII-a E
Prof. îndrumător: Mirela Stancu

Vacanța de vară,
Cea mai mare comoară,
A noastră evadare
Din lumea asta mare.

În vacanța de vară,
Stăm numai afară.
Cât e ziua de lungă
Tot nu o să ne ajungă.

Facem numai nebunii,
E normal, suntem copii.
Nimic nu-i planificat,
Doar ce ne trece prin cap.

Vacanța e sfântă,
Și puțin cam scurtă.
Dar e bine și așa
Ne descurcăm noi cumva.

Școala mea

*Sofia Rizea, clasa a V-a A
Prof. îndrumător: Mirela Stancu*

Școala mea nu e ca toate școlile din oraș
Este un adevărat sălaș
În care tinere lăstare
Pășesc în fiecare an, timid și cu emoții,
Spre noua lor formare
Pentru parcursul vieții.

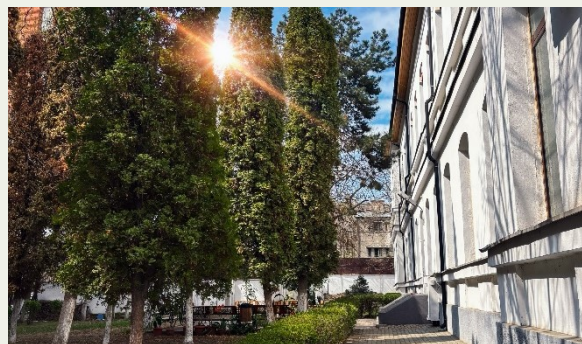
Are clase mari și luminoase
În care învață suflete zgomotoase
Pe care greu le stăpânești
Și doar în sala de sport le liniștești.

Oricâtă gălăgie ar fi,
Merite multe i s-ar potrivi,
Căci multe diplome adună
Și la mate, dar și la română.

Eu nu mint,
Credeți-mă pe cuvânt,
Eu v-am spus că nu e ca toate școlile de pe
Pământ
Pentru că laboratoarele, clasele și sala de sport
sunt
Încrezătoare, optimiste, amuzante și cochete,
Ce emană multe sentimente.

Pauzele, chiar dacă sunt scurte și uneori trec prea
repede,
Ne aduc zâmbete pe buze și speranțe fragede
Că vom fi mai receptivi la ore, având mintea
limpede.

Am încredere în școala mea că, atunci când o voi
termina,
Voi alege cu ușurință drumul ce mi l-am propus,
Grație celor care pentru mine efort au depus.

Primăvara

*Miruna Manda, clasa a V-a A
Prof. îndrumător: Mirela Stancu*

Când zăpada rece se topește,
Venirea primăverii blânde o vestește
Care îl cheamă pe soarele arzător
Să lumineze și mai strălucitor.

Floricele multicolore mii
Apar pe întinsele câmpii,
De la ghiocei albi și albastrele,
La bujori rozalii și viorele.

Păsările călătoare se întorc din nou în țară
Lin plutesc deasupra norilor, la cuiburile
vechi coboară,
Cu grijă le pregătesc cu frunze noi
Ca să aibă culcuș cald puișorii cu pene
moi.

Animalele se trezesc ușor-ușor la viață,
Pe lacurile cristaline înoată lebăda și mica
rață,
În pădure veverița mănâncă cele păstrate
de cu toamnă alune,
Iar Moș Martin așteaptă roșiile căpșune.

Primăvara aduce bucurie tuturor,
Fiindu-le de ea tare dor,
Aducând lucruri încântătoare
Și făurind fiecare gingașă floare!

Dino

Sofia Rizea, clasa a V-a A
Prof. îndrumător: Mirela Stancu

Dintr-o lume-ndepărtată
 A venit la ușa mea
 Un dragon cu gura mare
 Dar cu coada-ntre picioare.

Inima pe loc mi-a luat
 Creierul mi l-a zdruncinat
 De atâta fantezie
 Oare așa-i într-o prietenie?

Pe coada-i lungă am sărit
 Și spre palatul său am pornit
 Mare și de un roz aprins
 Putea fi distins din ținutul
 celălalt
 Ce era destul de îndepărtat.
 S-a prezentat și sufletul mi l-a
 marcat,
 Dinozaur așa blând și amuzant
 Este greu să găsești, e
 garantat.

Copilăria este o întâmplare
 minunată
 Cu mii și mii de jucării,
 El rămânând din toate laolaltă
 Vestitul Dino, mister al lumii
 colorate.

Gărgărița

Raisa-Elena Ciubotariu, clasa I D
Prof. îndrumător: Ana Neremzoiu

Primăvara, o fetiță
 Se plimbă prin poieniță,
 Când zări pe-o frunzuliță,
 O micuță gărgăriță.

Gărgărița plângea,
 Era vai de ea...
 Tristă tare,
 Ea tot suspina.

Fetița o luă și o întrebă:
 - De ce plângi, draguța mea?
 - Am pierdut un punctișor,
 Fără el nu pot să zbor ...
 Te rog, mă poți ajuta?
 - Te ajut cu drag, să știi!
 Nu te teme, îl vom găsi!

Și ghiciți ce s-a-ntâmplat?
 Punctul ei s-a întors îndat!
 Gărgărița cea pestriță
 A zburat prin poieniță! 🐞

Natura

Sara Măcărău, clasa a II-a D
Prof. îndrumător: Daniela Bistriceanu

În natură e căldură,
 Primăvara e cea mândră.
 Toporași drăgălași,
 Violete înflorite,
 Crizanteme aurite,
 Fetele, junelele,
 Au venit și ele
 Să culeagă floricele.

Toporași drăgălași, violete
 înflorite,
 Crizanteme aurite,
 Au venit acasă,
 Cu buchetul în față,
 Și-au intrat în casă,
 Pe scăriță-n față.

Câmpul tot e înverzit,
 Soarele a răsărit,
 Vin copiii să se joace,
 Pe-o scăriță urcătoare,
 S-ajungă până la soare.

Mama

*Rareș Totoră, clasa a III-a A
Prof. îndrumător: Gălian Aurelia*

Mama mea e cea mai bună,
Strălucește ca o lună.
Nu-mi place să o văd tristă
Vreau un zâmbet de artistă!

Seamănă c-un fluturaș
Care-i foarte buclucaș.
Ea când mă vede mai trist
Mă transformă-ntr-un artist.

Aș dori să-i fac cadou,
Dar să fie cu ecou,
I-am compus o poezie
Cu prea multă fantezie!

Omul de zăpadă

*Saulea Rebeka, clasa a III-a A
Prof. îndrumător: Aurelia Gălian*

Iarna a sosit în țară
Pe o sanie, spre seară,
Aducând viscol, polei
Și zăpadă pe alei.

Ia te uită, în ogradă,
Veselul om de zăpadă
Are-o neagră pălărie
Și un nas ca o făclie!

Hai, copii, să ne jucăm,
Omului să îi cântăm
Cu o mare bucurie !

Pisica mea jucăușă

*Denis Flori, clasa I D
Prof. îndrumător: Ana Nereșoiu*

Pisica mea cea jucăușă
Stă toată ziua lângă ușă.
De vrei să ieși din casă
Miaună furioasă.

Alarga iute prin grădină
Și se cațără pe grindă.
Iar când obosește un picuț
Se face ghem și doarme
drăguț.

Se joacă și face tumbă,
Se ascunde după umbre.
Cu tors ușor și mieunat,
Îmi face orice zi de neuitat.

III. „TRAIAN” ÎN GURA PRESEI

Matematica, între cifre și suflet - Interviu cu doamna profesoară Olivia Bercea

*Reporter: Tudor Ivan, clasa a VII-a F
Profesor de matematică - informatică: Olivia Bercea*

Tudor Ivan - reporter: Cum ați ales această școală și ce vă motivează să rămâneți aici?

Doamna profesoară Olivia Bercea: Inițial, am ales Școala Gimnazială "Traian" datorită prestigiului său, dar am simțit, încă de la început, că este mai mult decât o instituție, este o comunitate. Aici am găsit oameni dedicați, elevi dornici să învețe și un mediu în care educația este făcută cu suflet. Mă motivează în fiecare zi zâmbetele copiilor, progresul lor și sentimentul că

pot contribui la viitorul lor.

Tudor Ivan: Care considerați că sunt punctele forte ale acestei școli?

Doamna Olivia Bercea: Consider că punctul forte al școlii este reprezentat de legătura strânsă dintre profesorii și directorii dedicați, elevii ambițioși și sprijinul părinților. În plus, deschiderea către proiecte moderne, tehnologie și activități extracurriculare face ca procesul educațional să fie viu, atractiv și relevant pentru elevii noștri.

Tudor Ivan: Ce ați observat că îi mai motivează pe elevii de azi să învețe la orele dvs.?

Doamna Olivia Bercea: Elevii de azi sunt motivați atunci când se simt înțeleși și apreciați. Îi atrag lecțiile interactive, provocările care îi pun pe gânduri și momentele în care își pot exprima ideile liber. De asemenea, îi motivează foarte mult atunci când văd că munca lor contează și că pot obține rezultate frumoase prin efort și perseverență.

Tudor Ivan: Care sunt cele mai importante reușite profesionale pe care le-ați avut aici, alături de elevi?

Doamna Olivia Bercea: Cele mai importante reușite ale copiilor mei au fost premiile I și II, în ultimii doi ani, la faza județeană a Olimpiadei de Matematică, urmate de medalia de bronz la faza națională de anul trecut și foarte multe premii obținute la concursuri de matematică importante precum: "Sfera", " Gh. Dumitrescu", " Șt. Velovan", " 22METS", "Pro-Performanța". Mă bucur de fiecare dată când îi văd urcând pe podium la olimpiade și concursuri de matematică și informatică. Dincolo de diplome, sunt mândră de transformarea lor: devin mai siguri pe ei, mai curajoși și mai pregătiți pentru viitor.

Tudor Ivan: Câtă încredere aveți în elevii dumneavoastră și care sunt motivele pentru care credeți în ei?

Doamna Olivia Bercea: Am foarte multă încredere în elevii mei pentru că îi văd cum cresc, cum învață din greșeli și cum își depășesc limitele. Participarea lor la concursuri și olimpiade, implicarea în proiecte și dorința de a învăța demonstrează că au un potențial real.

Tudor Ivan: Ce mesaj doriți să transmiteți elevilor și părinților?

Doamna Olivia Bercea: Elevilor le transmit să nu renunțe niciodată la visurile lor, să aibă curajul de a încerca, chiar și atunci când le este greu și să profite de toate oportunitățile oferite de școală. Părinților le mulțumesc pentru sprijin și le reamintesc cât de important este să fie alături de copiii lor, cu răbdare și încredere. Împreună putem construi nu doar rezultate, ci și caractere!

Tudor Ivan: Vă mulțumesc, doamna profesoară! Pentru interviu, dar și pentru tot ceea ce ați făcut pentru mine și pentru colegii mei în toți acești ani de când avem șansa să fim în clasa dumneavoastră!

Mario Velcovici - Între examenele de la școală și visul de pe „Oblemenco”

*Evelyne Stancu, clasa a VIII-a A
Prof. îndrumător: Mirela Stancu*

Evelyne: Fiecare fotbalist are o poveste. Cum a început această aventură pentru tine?

Mario Velcovici, clasa a VIII-a A: Aveam patru ani... Tata a fost persoana care m-a dus la primul antrenament. Atunci mi s-a părut distractiv să fiu pe teren, așa că am continuat. Deși au trecut mulți ani, în curând voi împlini 15 ani, nu mi-am schimbat părerea. Fiecare întâlnire cu mingea este un motiv de bucurie, un portal care îmi deschide ușa spre marele meu vis: să ajung unul dintre cei mai valoroși fotbaliști ai acestei țări.

Evelyne: Ce calități ar trebui să aibă un fotbalist valoros?

Mario: Deși fotbalul pare un sport simplu, nu este deloc așa. Necesită talent, disciplină, încredere în propriile forțe, muncă intensă și determinare. Există multe momente în care îți vine să renunți. Un meci pierdut, ratarea lotului, o accidentare, un joc nereușit... Trebuie să te ridici de fiecare dată, să lupți și mai tare, să nu renunți niciodată!

Evelyne: Care crezi că este cea mai grea provocare pentru un fotbalist de vârsta ta?

Mario: Consider că cea mai grea provocare pentru un tânăr fotbalist este să găsească un echilibru între sport și școală. Anul acesta, fiind elev în clasa a VIII-a, m-am confruntat cu multe situații complicate, provocate de gestionarea ineficientă a timpului. A fost nevoie de multă organizare pentru a reuși să fac față atât cerințelor profesorilor, cât și ale antrenorului.

Evelyne: Consideri că susținerea celor dragi este importantă pentru a face performanță în acest sport?

Mario: Desigur, sprijinul celor dragi este unul dintre cele mai importante aspecte de care trebuie să se bucure un tânăr pasionat de fotbal. Sprijinul lor, mai ales momentele în care simți că cedezi atât fizic, cât și psihic, te face să crezi în tine, indiferent de obstacole.

Evelyne: Merg des pe stadion pentru a susține echipa orașului și pot spune că fotbaliștii nu se ridică mereu la nivelul așteptărilor tribunelor, care taxează prin huiduieli și apostrofări. Tu cum reacționezi atunci când prestația ta pe teren lasă de dorit, iar publicul reacționează negativ?

Mario: Atunci când am un meci mai nereușit sunt dezamăgit, dar apoi îmi dau seama că un meci nu mă poate caracteriza. Astfel de momente mă fac să înțeleg că lucrurile nu ies întotdeauna bine, chiar dacă ai făcut tot ce a depins de tine. Sunt lecții importante de viață pe care acest sport mereu mi le oferă. Fotbalul fără spectatori nu ar avea niciun farmec, așa că nu mă deranjează anumite reacții, le înțeleg.

Evelyne: Uneori, fotbalul înseamnă și accidentări. Ai avut parte de asemenea momente?

Mario: Nu pot spune că am avut parte de accidentări grave, dar au mai fost momente dificile în care am avut diferite vizite la spital pentru examinări mai amănunțite. Din fericire, problemele nu au fost suficient de serioase pentru a mă împiedica să continui.

Evelyne: Care ar fi echipa la care ți-ai dori să joci în viitorul apropiat? De ce?

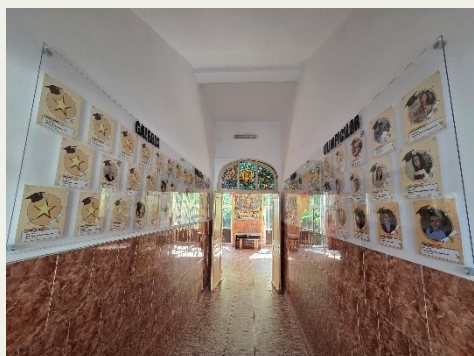
Mario: Este o întrebare destul de ușoară, deoarece există un singur răspuns. Mi-ar plăcea să ajung la Universitatea Craiova, pentru că această echipă mereu a ocupat un loc special în sufletul meu. Serile din copilărie petrecute pe „Oblemenco” și spiritul oltean m-au făcut să iubesc această echipă.

Evelyne: Dacă ar fi să o iei de la capăt, ai alege aceleași drum?

Mario: Cu siguranță! Indiferent de obstacolele pe care le-am întâmpinat pe parcursul anilor, iubirea pentru acest sport mă motivează să devin din ce în ce mai bun. Fără fotbal, n-aș mai fi eu, acesta face parte din mine, mă caracterizează și mă face să fiu, în fiecare zi, o versiune din ce în ce mai bună a mea.

Evelyne: Ce sfat le-ai oferi celor ce vor să urmeze același drum?

Mario: Aș vrea să știe că sunt multe momente dificile, dar în egală măsură fiecare antrenament sau meci îți oferă acel entuziasm și motivație, ca să nu simți că muncești în zadar. Urmați-vă visul!

Drumul spre excelență

*Reporteri: Antonia Mierlă, Diana Salan, Erika Sasu, clasa a VII-a F
Prof. îndrumător: Nadia Șutelcă*

Performanța nu apare peste noapte. În spatele fiecărei medalii obținute la o olimpiadă națională, se află multă muncă, ambiție și pasiune pentru învățătură. Pentru câțiva elevi talentați, participarea la aceste competiții a fost nu doar o provocare, ci și o oportunitate de a-și demonstra cunoștințele și perseverența. Prin multă pregătire, sprijin din partea profesorilor și dorința de a reuși, acești copii au reușit să obțină rezultate remarcabile la olimpiadele naționale.

Noi, reporterii revistei școlii, am discutat cu câțiva dintre colegii noștri care au obținut rezultate la olimpiadele naționale și iată cum arată viața din spatele performanței.

Antonia Mierlă (reporter): Ce sfat ai da unui elev care își dorește să participe?

Rebeca Burtea - clasa a VIII-a A: Să aleagă olimpiada în funcție de abilitățile pe care le are, astfel îi va fi mai ușor, având în vedere că prezintă deja un interes.

Antonia: Anii trecuți, ai reprezentat școala noastră la etapele județene și naționale ale Concursului Național de limba engleză „Speak Out!”. Cine te-a ajutat cel mai mult în pregătirea ta și cum?

Rebeca: Doamna Daniela Velicescu, profesoara mea de limba engleză, m-a ajutat să îmi exprim caracterul prin monologul meu.

Antonia: Cum ai descoperit această pasiune?

Rebeca: Eram în căutare de pasiuni, iar prin acest concurs am văzut o cale prin care îmi puteam valorifica talentul.

Antonia: Cum ai reușit să scapi de emoții la etapa națională?

Rebeca: Datorită pasiunii de a-mi împărtăși trăirile cu ceilalți, am reușit să nu mă las controlată de emoții reușind astfel să arăt cea mai bună versiune a mea.

Antonia: Îți mulțumesc, Rebeca! Mult succes la Evaluarea Națională din acest an!

Diana Salan - reporter: Mălina, anul trecut ai reprezentat județul nostru la Olimpiada de Limba și literatura română. Care crezi că a fost cel mai mare obstacol pe care l-ai întâlnit până acum?

Mălina Ungureanu - clasa a VIII-a C: Cel mai mare obstacol întâmpinat de mine a fost proba orală de la etapa națională a olimpiadei, întrucât nu mă exprim foarte bine în fața publicului.

Diana: Ce planuri ai pe viitor legat de această pasiune?

Mălina: Profilul pe care vreau să merg la liceu e filologia, întrucât doresc să-mi dezvolt competențele la limba și literatura română și să îmi continui traseul către performanță, participând la edițiile următoare ale olimpiadelor școlare din acest domeniu.

Diana: Ce înseamnă succesul pentru tine?

Mălina: Succesul nu înseamnă să obțin neapărat un premiu sau validare, înseamnă să obțin mai multă experiență.

Diana: Cum îți revii după o dezamăgire legată de un rezultat?

Mălina: Analizez cu atenție greșelile și data viitoare încerc din nou. Nu renunț și merg mai departe încercând să îmbunătățesc rezultatul.

Diana: Ce sfat ai da unui elev care își dorește să participe?

Mălina: Atunci când realizează că nu a obținut un rezultat așa de bun, să meargă mai departe și să nu se dea bătut niciodată, chiar dacă nu obține rezultatele dorite.

Diana: Îți mulțumesc, Mălina! Mult succes la Evaluarea Națională din acest an și la olimpiadele la care vei participa ca licean.

Erika Sasu - reporter: Radu, anul trecut ai reprezentat județul Dolj la etapa națională a Olimpiadei de Matematică, iar anul acesta ai reușit să obții 100 de puncte la etapa locală a acestei olimpiade. Ce sfat ai da unui elev care își dorește să participe?

Radu Cîrstea - clasa a VII-a F: Să se pregătească mult, aproximativ 3 ore pe zi.

Erika: Cine te-a ajutat cel mai mult în pregătirea ta și cum?

Radu: Doamna Olivia Bercea a fost lângă mine atunci când am avut nevoie.

Erika: Cum ai descrie experiența ta de la faza națională în câteva cuvinte?

Radu: Tristă, fiindcă nu am obținut rezultatul pe care mi l-am propus, dar în același timp fericită, deoarece am câștigat experiență.

Erika: Cum ai descoperit pasiunea ta pentru matematică?

Radu: Am descoperit această pasiune în clasa a IV-a, când am participat la un concurs de matematică.

Erika: Mulțumesc, Radu! Sunt sigură că vei mai avea multe concursuri de matematică și în anii care urmează. Mult succes!

Antonia Mierlă - reporter: Eva, anul trecut ai reprezentat școala noastră la etapa națională a Concursului „Speak Out” și, anul acesta, la etapa națională a Olimpiadei de Lingvistică. Cum ai ajuns să participi prima dată la olimpiadă?

Eva Udrea - clasa a VI-a B: Încă de când eram în clasa a IV-a, auzisem de acest concurs. Adoram engleza și făceam teatru încă de la 4 ani, așa ca știam ca voi fi potrivită pentru acest Concursul „Speak Out”. M-am înscris, am făcut un discurs, l-am jucat, l-am trăit și, până să-mi fi dat seama, ajungeam la națională.

Antonia: Cum arată o zi obișnuită de pregătire pentru tine?

Eva: De obicei, într-o zi de pregătire mă trezesc și imediat îmi mai repet monologul. Ajung la școală cu o oră mai devreme, repet uneori singură, alteori mă pregătesc cu profesoarele mele, doamna de engleză, Daniela Velicesu și doamna dirigintă, Daniela Toma.

Antonia: Cum a fost experiența olimpiadei naționale pentru tine? Ce te-a surprins cel mai mult acolo?

Eva: A fost uimitoare! Nu am mers cu lotul, dar tot a fost o perioadă incredibilă pentru mine. În fiecare seară m-am plimbat prin oraș și am rămas surprinsă de cât de diferită era zona. Cel mai mult m-au surprins copiii, lotul nostru, deoarece toată lumea era plină de viață și veselă.

Antonia: Ce sfat ai da unui elev care vrea să ajungă la olimpiadă?

Eva: Sfatul meu sincer este să îți urmezi visul, să ai încredere în tine și, cel mai important, **BE YOURSELF!**

Antonia Drăgoi - reporter: Natalia, în ultimii trei ani, ai reprezentat cu succes Școala „Traian” la etapele județene ale olimpiadelor școlare de limba și literatura română. Ce sfat ai da unui elev care își dorește să participe?

Natalia Tudorache - clasa a VIII-a D: În primul rând, să aibă încredere în sine. Dacă nu ai încredere în propriile puteri, nu poți progresa.

Antonia: Cine te-a ajutat cel mai mult?

Natalia: Ca suport emoțional, cel mai mult m-a ajutat doamna Radu, care a fost profesoara mea și m-a învățat să fiu om și să am încredere în mine.

Antonia: Cum ai descrie experiența ta la națională în câteva cuvinte?

Natalia: Minunată, unică, inegalabilă.

Antonia: Cum ai descoperit această pasiune?

Natalia: Eram în clasa a IV-a și am participat la Concursul „Comper”, la care am obținut punctajul maxim - 100 de puncte. Am fost surprinsă de propriile puteri și am dorit să descopăr cât de departe pot ajunge.

Antonia: Cum ți-ai controlat emoțiile în timpul olimpiadei?

Natalia: A fost ceva foarte greu, întrucât emoțiile, pur și simplu, erau copleșitoare. Toată lumea avea așteptări de la mine, a fost stresant, dar și intens. Eu puneam cea mai mare presiune pe mine, însă am reușit să trec peste emoții ca să nu greșesc din cauza lor.

Strategie, răbdare și pasiune pentru șah

Trăistaru Clara Elena, clasa VII-a F
Prof. îndrumător: Nadia Șutelcă

Clara Trăistaru – reporter: Tudor, de peste 5 ani ai reușit să obții rezultate frumoase în competițiile naționale. Ce te-a inspirat să te apuci de șah?

Tudor Ivan – clasa a VII-a F: M-am apucat de șah din curiozitate, pentru că mi s-a părut un joc al minții foarte interesant. Mi-a plăcut ideea că nu câștigi prin noroc, ci prin gândire, răbdare și strategie. Pe măsură ce am început să învăț mai mult, mi-am dat seama că șahul mi se potrivește foarte bine și am vrut să continui.

Clara: Ce îți place cel mai mult la ceea ce faci?

Tudor: Cel mai mult îmi place faptul că, la șah, trebuie să gândesc mult și să fiu atent la fiecare mutare. Îmi place și sentimentul acela când reușesc să găsesc o strategie bună sau să

câștig o partidă după multă concentrare. Pentru mine, șahul este interesant pentru că fiecare joc este diferit și mereu am ceva nou de învățat.

Clara: Care sunt avantajele șahului în opinia ta?

Tudor: În opinia mea, șahul are multe avantaje. În primul rând, te ajută să gândești mai bine și să iei decizii mai atent. De asemenea, îți dezvoltă răbdarea, concentrarea și memoria. Pe lângă asta, șahul te învață să accepți atât victoriile, cât și înfrângerile și să înveți din greșeli.

Clara: Care ar fi cuvântul prin care ai descrie șahul și de ce?

Tudor: După părerea mea, cuvântul care descrie șahul este „strategie”. În șah nu este suficient să faci mutări la întâmplare, ci trebuie să gândești înainte și să ai un plan. Strategia este foarte importantă, dacă vrei să joci bine și să îți surprinzi adversarul.

Clara: Ce sfaturi le-ai da copiilor care sunt la început de drum?

Tudor: Le-aș spune să aibă răbdare și să nu se descurajeze dacă pierd la început. La șah, este foarte important să exersezi și să înveți din fiecare partidă. Îi sfătuiesc să joace cu plăcere și să nu renunțe, pentru că, în timp, pot deveni tot mai buni.

Clara: Mulțumesc, Tudor! Mult succes în continuare!

Contra bullyingului, la Școala Gimnazială „Traian” din Craiova

Ziarul Cuvântul Libertății, 12 ianuarie 2026

În perioada 15-20 decembrie 2025, două cadre didactice de la Școala Gimnazială „Traian” din Craiova, prof. Mariana Mirea și prof. Zuican Cristina Maria, au participat, prin intermediul proiectului Erasmus+2025-1-RO01-KA121-SCH-000328613, finanțat cu sprijinul Uniunii Europene, la cursul internațional de formare „Conflict Management, Emotional Intelligence and Bullying Prevention”, desfășurat în Cehia.

Activitatea de formare a avut ca obiectiv dezvoltarea competențelor profesionale necesare gestionării eficiente a conflictelor în mediul școlar, consolidării inteligenței emoționale și prevenirii comportamentelor de tip bullying, în vederea asigurării unui climat educațional sigur, incluziv și favorabil învățării. Programul cursului a inclus sesiuni teoretice și activități practice axate pe identificarea cauzelor conflictelor, recunoașterea și gestionarea emoțiilor, comunicarea asertivă, medierea situațiilor tensionate și implementarea unor strategii eficiente de prevenire a violenței și a agresivității relaționale în școală. Participarea la această formare internațională a facilitat și colaborarea cu cadre didactice din diferite sisteme educaționale europene, favorizând schimbul de experiență și promovarea dialogului intercultural. Coordonatorul proiectului, prof. Olivia Nicolae, precizează faptul: „Rezultatele acestei activități de formare vor fi valorificate prin diseminarea rezultatelor învățării, integrarea strategiilor în practica educațională curentă și dezvoltarea unor activități educative menite să sprijine prevenirea conflictelor și promovarea unui climat școlar bazat pe respect, cooperare și responsabilitate, evidențiind faptul că experiențele de învățare dobândite în cadrul cursului vor contribui în mod direct la implementarea obiectivelor instituționale, la consolidarea culturii organizaționale și la promovarea unui mediu școlar sigur, echilibrat emoțional și orientat spre nevoile reale ale elevilor”.

Fii avocat în școala ta!

TVR Craiova, 8 decembrie 2025

Elevii unei școli din Craiova au demonstrat că ei cunosc legea, dar și ce drepturi și îndatori au. Totul a fost posibil în cadrul unui proces simulat care a avut loc la Tribunalul Dolj, chiar de Ziua Constituției. Acțiunea a fost organizată de Baroul Dolj, în parteneriat cu Inspectoratul Școlar Județean și face parte din proiectul "Fii Avocat în Școala Ta".

Elevii clasei a 4-a de la Școala Gimnazială „Traian” din Craiova au demonstrat că pot fi judecători, procurori, grefieri și avocați. Emoționați, dar și fericiți că au ajuns într-o sală de judecată toți spun că s-au pregătit temeinic pentru această zi.

La procesul simulat de elevi au participat magistrați, avocați și judecători, toți impresionați de cum și-a interpretat micuții rolul.

Proiectul „Fii Avocat în Școala Ta!” cuprinde noi modalități de punere în practică a programului de educație juridică care se adresează de această dată elevilor din învățământul preuniversitar.

este un demers comun de îmbunătățire a experienței școlare, dezvoltat pentru o perioadă de 2 ani și derulat de

Creat împreună cu ING

O comunitate sănătoasă începe la școală, într-un spațiu modern și adecvat, cu învățământ atractiv, profesori implicați și elevi curioși, care comunică deschis.

www.incepelascoala.ro

IV. TOT NOI, DINCOLO DE CLASĂ

My School Can Be Cool

Evelyne Stancu, clasa a VIII-a A

Prof. îndrumător: Loredana Ducu

O comunitate sănătoasă începe la școală, într-un spațiu modern și adecvat, cu învățământ atractiv, profesori implicați și elevi curioși, care comunică deschis.

Iar Școala "Traian" este una dintre cele 10 comunități din rețeaua „Școala Încrăderii” în care educația se transformă zi de zi prin programul „Începe la școală”, o inițiativă lansată de ING Bank România în parteneriat cu

Asociația Școala Încrăderii, CSR Nest, Asociația De-a Arhitectura și Centrul de Evaluare și Analize Educaționale (CEAE).

Prin crearea unor medii de învățare moderne, sigure și prietenoase, dar și prin cultivarea încrăderii și a implicării, programul contribuie la formarea unor generații de elevi pregătiți pentru provocările viitorului. Și, prin acest proiect, în perioada 2024-2026, școala noastră este sprijinită într-un proces care îmbunătățește concomitent mediul construit prin design participativ și implicarea elevilor, infrastructura și eficiența energetică, calitatea predării științelor, dar și relațiile dintre adulți și bunăstarea elevilor care simt că și ei contează.

„Începe la școală” promovează un model participativ, în care elevii sunt implicați activ în procesul de transformare a spațiului școlar. Prin proiectul „My School Can Be Cool”, inițiat de Asociația "De-a Arhitectura", coordonat în școala noastră de arhitectul Adela Trif și Loredana Ducu, directorul adjunct, elevii au avut șansa să contribuie la redefinirea mediului în care învață, dezvoltându-și în același timp abilități de colaborare, creativitate și responsabilitate.

Prin programul educațional „My School Can be Cool” – „De-a arhitectura”, la începutul anului școlar 2024-2025, elevii clasei a VII-a A s-au implicat în mod direct în analiza spațiului construit de la Școala Gimnazială „Traian” Craiova, sub îndrumarea specialistului arhitect, Adela Trif. Astfel, am constatat că, din cauza faptului că școala noastră își desfășoară activitatea în două corpuri de clădire vechi, ambele fiind construite în anul 1908, o sală de sport construită în 2004, și pentru că suntem o școală numeroasă, iar holurile și sălile de clasă nu sunt tocmai prietenoase, deoarece nu sunt suficient de spațioase, ferestrele poziționate foarte sus și nu se poate vedea exteriorul, lipsa unor culori calde, primitoare, copiii resimt stări de oboseală, plictiseală, care nu îi ajută în a fi activi în procesul de învățare.

Astfel, plecând de la nevoia copiilor de a se simți mai vioi, energici și liberi la școală, am început să căutăm cu toții soluții, idei de proiect care să atenueze această problemă.

Activitatea prin care au asociat un emoticon pentru anumite spații școlare de pe harta sentimentelor ne-a ajutat să observăm că stările pozitive, potrivite unei învățări eficiente, cum sunt bucuria, liniștea, entuziasmul, starea de bine, au fost orientate către exterior, către spațiile din curtea școlii, unde există vegetație și libertate, fiind un loc potrivit pentru a se întâlni să socializeze, pentru a face teme, a citi, dar și a lua o gustare. Însă, din cauza faptului că durata pauzelor este destul de scurtă – 10 minute – ei nu aleg să iasă în aer liber, deoarece consideră că nu este timp suficient și nu au nimic atractiv care să îi motiveze să iasă, rămânând în continuare pe scaun, în sala de clasă.

Atunci a început să prindă contur ideea că, dacă vrem să scoatem afară copiii din sălile de clasă în pauze pentru a se mișca, a se energiza, ca să se poată concentra în continuare la ore și a se elibera de gânduri și plictiseală, este nevoie să proiectăm un spațiu atractiv, generos, care să îi provoace să meargă acolo. O primă idee a fost să regândim scena din curtea școlii, deoarece este poziționată în centrul curții școlii și ar atrage mulți elevi acolo pentru socializare. Însă zona este destul de însorită, spațiul nu este tocmai generos și un alt inconvenient este faptul că acolo parchează autobuzele școlare.

S-a propus din partea elevilor și o variantă de a înfrumuseța holurile școlii cu spoturi luminoase, fotolii pufoase, culori calde. Ca inconvenient, aici am considerat că ei vor fi atrași să stea în continuare fără a face mișcare în timpul pauzelor.

Ultima idee importantă a fost aceea că, pentru a avea spor și energie la școală, este nevoie să facă mișcare, să meargă afară în pauze, să se conecteze, să se relaxeze.

Astfel, intervenția aleasă de elevi și coordonatori a fost „Sport în pauză”, o direcție clară și argumentată, care valorifică potențialul curții școlii prin trei tipuri de amenajări: gradene în trepte pentru socializare activă, două baterii de leagăne pentru relaxare și un traseu de echilibristică de 80 de metri pentru concentrare și conectare cu propriul corp. Această alegere răspunde celor trei principii vitruviene (utilitas, firmitas, venustas), este sustenabilă și vine în sprijinul unei nevoi reale identificate chiar de copii.

Proiectul „My School Can Be Cool” a demonstrat că schimbarea reală pornește de la implicare, colaborare, încredere, spațiul lăsat pentru curiozitate. Elevii au fost implicați pe deplin în întregul proces, parcurgând un traseu formativ complex, care le-a pus la încercare limitele și le-a consolidat reziliența. Prin îmbinarea efortului fizic cu

exercițiul creativității, dar și prin familiarizarea cu noțiuni noi din domeniul arhitecturii, aceștia au dobândit competențe valoroase. În același timp, experiența de a elabora un buget, de a organiza evenimente și de a gestiona responsabil resursele financiare le-a dezvoltat spiritul practic, capacitatea de planificare și simțul responsabilității. Ideile elevilor nu au rămas doar la nivel de propunere, ci s-au transformat într-un spațiu concret, funcțional și atractiv, finalizat în curtea școlii în toamna anului 2025, prin efortul și dedicarea elevilor coordonatori și al întregii comunități școlare.

Pentru a încheia simbolic cercul acestui demers, munca a fost recunoscută și răsplătită prin câștigarea concursului de Instagram, o reușită care le-a oferit elevilor oportunitatea de a trăi o experiență memorabilă și ultima excursie împreună – o excursie la București.

Astfel, proiectul rămâne nu doar o intervenție asupra spațiului școlar, ci și o lecție valoroasă despre inițiativă, responsabilitate și puterea de a transforma ideile în realitate într-un mod sustenabil.

Schițe și momente ... a VI-a F

Alexandra Gaciu, clasa a VII-a F

Prof. îndrumător: Nadia Șutelcă

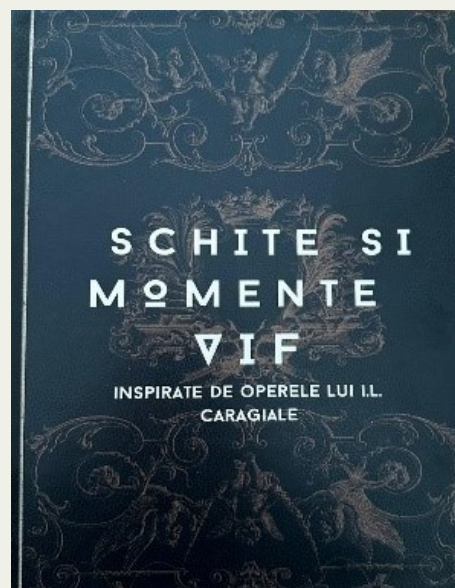
Ideea s-a născut simplu, aproape pe nesimțite, într-o zi obișnuită de școală. Doamna profesoară ne-a rugat pe noi, elevii clasei a VI-a F, să notăm o nouă temă: fiecare să scrie o schiță, o mică poveste în care imaginația să poată alerga liberă. La început, părea doar o pagină de completat într-un caiet, o temă ca oricare alta. Însă paginile albe au început să prindă viață.

Pe rând, fiecare dintre noi și-a așternut ideile pe caiete. Întâmplări amuzante cu lecții importante ascunse printre rânduri, care au impresionat clasa cu originalitatea fiecăreia, inspirate din operele lui I. L. Caragiale. Fără să știe, toți aduseseră o mică parte din lumea proprie.

Când schițele au fost citite în clasă, cuvintele au umplut sala ca niște ecouri de povești. Râsete, mirare, admirație - toate se adunau asemenea pieselor unui puzzle. Chiar atunci s-a conturat o idee: dacă toate ar fi puse laolaltă, ar putea crea ceva special. Nu orice carte, ci una născută din vocile unei clase.

Astfel, clasa a VI-a F a început, încet, să construiască ceva mai mare decât fiecare poveste în parte. Schițele au fost adunate, recitate, îngrijite cu atenție, ca niște semințe care urmau să crească într-o grădină de povești. Așezate între două coperte create de către Alex, artistul clasei noastre, poveștile erau pregătite.

Așa a început povestea cărții clasei a VI-a F, nu dintr-un plan mare, ci dintr-o idee simplă. Acele pagini sunt o îmbinare a imaginației unui grup de copii împletită într-o creație unică.

Peripețiile lui Jaruc

Elevii clasei a VI-a B

Prof. îndrumător: Daniela Toma

O dovadă că, împreună, putem crea ceva inedit. O temă ce va rămâne o amintire veșnică, născută dintr-o idee ca oricare alta.

Vă invităm să descoperiți o poveste creată de elevii clasei a VI-a B. Fiecare dintre noi, în ordine alfabetică, a scris o secvență din „Peripețiile lui Jaruc” – citit invers

„Curaj” .

Prin București

Ilinca Natalia Popescu, clasa a VII-a B

Prof. îndrumător: Mirela Stancu

Am așteptat cu nerăbdare „Săptămâna altfel”, deoarece stabiliserăm cu doamna dirigintă să mergem la Sinaia.

Dezamăgirea a fost mare când ne-a spus că a organizat excursia la București. Am decis să nu ratez excursia, nu de alta, dar nu voiam să par mofturoasă.

În dimineața zilei cu pricina, cu ochii mijiiți de somn și cu un rucsac în spate, am ajuns la gară. Atmosfera din tren a fost relaxantă, am jucat cărți și am ascultat muzică.

Odată ajunși în București, primul obiectiv vizitat a fost parcul Cișmigiu. De cum am pășit, mintea mi-a zburat la aventurile lui Grigore Băjenaru din cartea „Cișmigiu and company”.

Mărturisesc că plimbarea pe aleile întortocheate m-a surprins plăcut, gândindu-mă că am procedat bine când am acceptat să vin în această excursie.

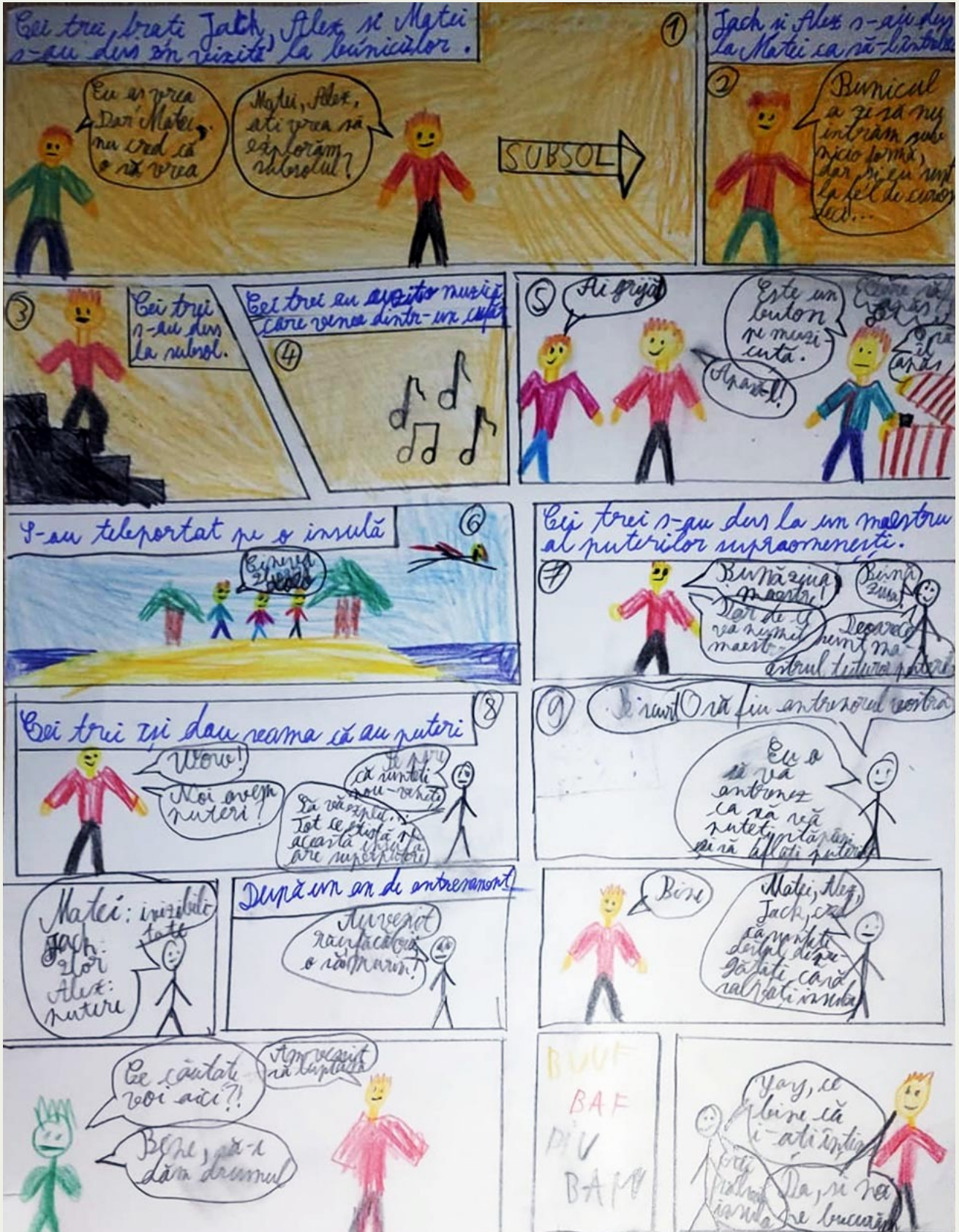
Grădina Botanică și sera cu fluturi din specii rare m-au captivat. Ultimul obiectiv a fost muzeul „Grigore Antipa”. Sala de paleontologie și sala trofeelor oferă o incursiune completă în istoria naturală a plantei.

Timpul s-a scurs cu o repeziciune de neînchipuit, așa că a trebuit să ne îndreptăm spre gară. Nu aș fi crezut că o excursie în București îmi poate oferi asemenea amintiri plăcute!

Aventura celor trei frați

Cezar Țără, clasa a V-a E
Prof. îndrumător: Daniela Toma

Ghicitori

Arya Beloiu, clasa I D
Prof. îndrumător: Ana Nerezmoiu

Topesc gheața și zăpada,
Aduc flori în toată țara,
Păsările se întorc iar.
Cine sunt?

Soarele e mai călduț,
Florile apar pe rânduț,
Păsările cântă iar.
Ce anotimp vine-n dar?

Iepurele

Sperilă Parascheva, clasa a V-a E
Prof. îndrumător: Daniela Toma

Iepurele
Drăguț, pufos
Țopăie, aleargă, mănâncă
Animal frumos, adorabil și blând
Prieten.

Brawl Stars

Darian Predica, clasa a VI-a D
Prof. îndrumător: Andreea Dinu

Brawl Stars este un joc multiplayer de tip Battle Royale online, deținut de compania Supercell din Finlanda. Această companie deține și alte jocuri precum Hay Day, Clash Royale sau Clash of Clans.

Lansare: Jocul a fost prima dată lansat pe data de 15 iunie 2017 în varianta Beta (varianta de început care nu este internațională). După 522 de zile, jocul a început să fie disponibil și în țări precum Finlanda, Suedia, Danemarca, Norvegia, Irlanda, Singapore, Hong Kong, Macao și Malaezia. Jocul a fost lansat pe 12 decembrie 2018 în varianta globală (disponibilă în aproape toate țările din lume), iar în China pe data de 9 iunie 2020, fiind modificat astfel încât să respecte politicile impuse de chinezi.

Cum se joacă: Poți juca jocul prin 3v3 sau 5v5.

Moduri la care poți juca:

Gem Grab (3v3/5v5): Colectează 10 nestemate pentru a câștiga meciul.

Showdown (Solo/Duo): O bătălie în care trebuie să fii ultimul supraviețuitor pentru a câștiga.

Brawl Ball (3v3/5v5): Marchează goluri înainte de a expira timpul.

Bounty (3v3/5v5): Elimină adversarii pentru a câștiga stele.

Heist (3v3/5v5): Protejează-ți seiful și atacă seiful adversarilor.

Cum folosești butoanele:

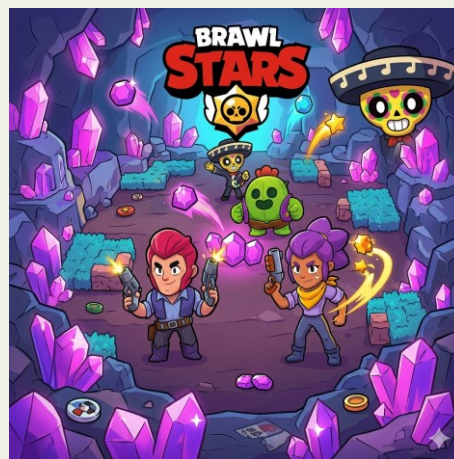
Mișcă din butonul albastru din stânga pentru a-ți mișca caracterul.

Mișcă din butonul roșu din dreapta pentru a ataca și a-ți alege ținta.

Folosește butonul galben pentru a folosi atacul suprem.

Cu ce te ajută jocul:

Jocul te poate ajuta să îți dezvolti gândirea, cum să îți faci strategii utile și cum să îți dezvolti reflexele. De asemenea, jocul poate să te ajute să socializezi și să colaborezi cu alți oameni.

V. GÂNDURI, VISURI, REUȘITE

Dincolo de schimbare, o experiență care mi-a adus încredere

Aris-Gabriel Ravigan, clasa a VII-a E

Prof. îndrumător: Mirela Stancu

Tocmai ce absolviseam clasa a IV-a, cu emoții mari pentru ce urma, când am hotărât, împreună cu părinții, să fac o schimbare. Am luat o decizie care mi-a adus în suflet multe sentimente, emoții: teamă de necunoscut, curiozitate, dar și speranță.

Ce credeți? Am decis să mă transfer la o altă școală, despre care auzisem foarte multe lucruri frumoase și la care poate aș fi descoperit activități pe care orice copil ar dori să le practice.

Și astfel, în data de 11.09.2023, m-am prezentat, copleșit de emoții, la poarta Școlii Gimnaziale „Traian”, unde am pătruns, printr-o poartă de flori, într-o curte înțesată de copii frumoși, cu zâmbetul pe buze. După câteva minute, mi-am văzut viitorii colegi, supravegheați îndeaproape de o doamnă profesoară, despre care, ulterior, am aflat că îmi va fi doamna dirigintă.

Deși la început nu știam la ce să mă aștept, bunătatea din vocea doamnei diriginte, căldura colegilor, m-au ajutat să mă adaptez ușor și să prind încredere în mine.

În prezent, sunt elev în clasa a VII-a E, mi-am făcut o mulțime de prieteni buni, sunt încântat să merg la ore, dar cel mai important, am descoperit un loc pentru învățat minunat, am întâlnit profesori atenți și dedicați pregătirii noastre, reușind să ne facă să iubim activitățile de la ore.

Privind în urmă, pot spune că am luat cea mai bună decizie, deoarece, în tot acest timp, am fost învățat să cresc, să mă dezvolt și am realizat că trebuie să avem încredere în noi, deoarece unele schimbări îți pot influența viitorul și îți pot oferi ocazii de a face parte dintr-o comunitate deosebită.

Vă mulțumesc pentru oportunitatea de a fi elev al Școlii Gimnaziale „Traian”!

If you are not having fun, you are doing something wrong

*Eva Udrea, clasa a VI-a B
Prof. îndrumător: Raluca Nechita*

*Concursul de Monologuri Dramatice și Scriere Creativă în limba engleză
Speak Out 2025: premiul I - etapa județeană/mențiune - etapa națională*

Hey! I'm Eva, and as most people I'm here to talk about how IF YOU ARE NOT HAVING FUN YOU ARE DOING SOMETHING WRONG, which, to different people has different meanings or different backstories. And now I'm going to talk about as many as I can and as many as I have time for.

So, one thing that really makes this sentence true is that the world has become soooo BORING. Everyone's best friends are their devices, their phones, TV-s, tablets and some of them even have huuuuge gaming set-ups. All kids do this days 'PIU PIU PIU' all day.

And as "The Little Prince" says EVERYONE IS THINKING ABOUT... NUMBERS, for example, I love painting, as you can probably see, and what pisses me off is that, every time I'm drawing something next to someone, they always ask me: "How much was that?" or "How many drawings have you made?" and I want them to ask me: "What is my favorite thing to draw?" or "What's the color I prefer using?" Yet they never ask me that, and it makes me sad 'cause THE WORLD REALLY IS BORING.

And the worst part is that it affects children's childhood. Please don't tell me you haven't seen at least one little eight-year-old girl walking around with huuuuge nails and makeup all over her face. Social media really changes you. And yet all types of writers write about how childhood is the best period of life and how childhood is wonderful, but no one listens to them no matter how many songs or poems they write.

That is sad, because children are the ones that truly understand happiness. A child finds happiness even in the smallest moments. And I am proud I still am a kid because I understand that happiness isn't just that things you can buy, that you can search for happiness in a pool full of money yet you will never truly find it because happiness is actually in the memories you have with your loved ones and the feelings you have with them. Here take a look, these are pictures of me, my friends and my family, these pictures really represent memories, that's why you can see I am having so much fun and if I can have fun, why can't you too? No one's stopping you from going bungee jumping, riding a roller coaster and even throwing a dance party. You really should enjoy life, because it is short and in the end... IF YOU ARE NOT HAVING FUN YOU ARE DOING SOMETHING WRONG!

If you are not having fun, you're missing the real magic

*Adelina Belibou, clasa a VI-a B
Prof. îndrumător: Raluca Nechita*

*Concursul de Monologuri Dramatice și Scriere Creativă în limba engleză
Speak Out 2025: mențiune - etapa județeană/mențiune*

Hi, everyone! My name is Adelina, and today, I'll be stepping into the wings - literally - as Tinkerbell. You know, Tinkerbell isn't just a fairy: she's nice, full of energy, and always ready to sprinkle a little fun wherever she goes. And that's exactly what I'll try to do tonight. But now, let's leave the real world behind and step into a little bit of magic, starting with a simple question:

Have you ever stopped to think: "What's the point of doing something if it doesn't make you smile?" I'm Tinkerbell, and if there's one thing I've learned in all my adventures, it's this: if you're not having fun, you're doing something wrong.

Sometimes we get so caught up in doing things "the right way" or "perfectly" that we forget what really matters — enjoying the moment. We get so lost in the act of doing, and before we know it, we're so focused on the task that we don't stop to ask ourselves: "Am I having fun?"

Not long ago, I was asked to help create a magical garden for the Spring Festival. It was going to be the biggest and the most beautiful garden we had ever seen! But soon, I found myself overwhelmed with details — how many flowers, what color, where to place everything... it all became so stressful! I spent days trying to get everything so perfect, but it was so tiring!

I was focused on the "how" and the "what" that I forgot the most important part — the fun. I was working so hard that I wasn't enjoying the process anymore. Can you imagine? A fairy not having fun while working? It's almost unheard of! I mean, this is magic we're talking about, and magic is supposed to be all about fun and sparkles, not stress and frustration.

But here I was, running around in circles, trying to make the garden perfect, and nothing was going right. The flowers weren't blooming the right way, the vines were out of control, and I felt like I was losing my sparkle with every mistake.

But then, in the middle of all this chaos, I stopped. I looked at the mess and thought, "Wait a second... what am I even doing? I'm not having fun, and that's just wrong! I mean, this is magic, not a chore."

I shook off the stress, took a deep breath, and decided — enough. I was going to have fun, even if everything was a mess.

I twirled around, laughing, throwing sparkles everywhere, and suddenly it didn't matter that the garden wasn't perfect. In fact, the mess felt kind of magical in its own way. Because if you're not enjoying the ride, then what's the point? And trust me, when you start having fun with the chaos, you end up creating something even better than what you planned in the first place. So, I decided to stop worrying and just let the magic happen. After all, that's what being a fairy is all about, right? And remember: life is too short to stress over the details. If you're not having fun, you're missing the real magic.

Fiecare copil poate și contează — Lecția performanței la Școala „Traian”

Diana Brătucu, director

An de an, copiii noștri continuă să ne uimească cu rezultatele obținute la olimpiadele școlare, demonstrând că pasiunea pentru învățare și munca susținută dau, de fiecare dată, roade.

Anul acesta a fost unul plin de provocări, dar și de reușite. Copiii noștri s-au remarcat la numeroase discipline, de la științe exacte la limbi străine și sport.

Rezultatele la olimpiadele de limba și literatura română, dar și la olimpiadele de limba engleză și limba germană reflectă atât atașamentul față de valorile culturale și dezvoltarea unei gândiri critice solide, cât și deschiderea tot mai mare către comunicare și cultură internațională, în timp ce rezultatele la olimpiada de lingvistică confirmă interesul crescut pentru domenii interdisciplinare și gândirea logică.

Nici ariile clasice nu au fost mai prejos: matematică, fizică, chimie, informatică, educație tehnologică, geografie și biologie sunt domenii în care copiii noștri au demonstrat pregătire complexă și echilibrată, seriozitate, perseverență și dorința de a performa.

Pe lângă performanțele academice, copiii noștri au demonstrat că spiritul de echipă și energia sunt la fel de importante. Participările numeroase la competițiile sportive din cadrul O.N.S.Ș. arată că, în Școala „Traian”, "fiecare copil poate și contează".

Toate aceste rezultate nu sunt întâmplătoare. Ele sunt rodul muncii constante, al curiozității și al dorinței de autodepășire. Dar, mai presus de toate, sunt rezultatul unei

colaborări frumoase între elevi dedicați și profesori implicați, care îi îndrumă cu răbdare și pasiune.

Bravo, copii! Sunteți o adevărată sursă de inspirație și ne faceți mândri în fiecare zi! Felicitări dascălilor care vă sunt alături, vă susțin și vă motivează să mergeți mai departe! Împreună demonstrați că performanța se construiește cu suflet, cu muncă și ÎNCREDERE!

Nr crt	Nume și prenume	Clasa	Profesor	Olimpiada	Etapa	Premiul	Mențiuni
1	Andrei Eduard	a VII-a F	Nadia Șutelcă	Olimpiada Națională de Lingvistică „Solomon Marcus”	judeteană	mențiune	
2	Avram David	a VII-a D	Olivia Nicolae	Olimpiada Națională de Limba engleză	judeteană	premiul al III-lea	
3	Badescu Andrei	a VII-a F	Raluca Nechita	Olimpiada Națională de Limba engleză	judeteană	premiul I	

Nr crt	Nume și prenume	Clasa	Profesor	Olimpiada	Etapa	Premiul	Mențiuni
4	Băltărețu Ingrid	a VII-a A	Daniela Toma/ Ionuț Pătularu	Olimpiada interdisciplinară „Cultură și spiritualitate românească”	județeană	mențiune	
5	Băltărețu Ingrid	a VII-a A	Daniela Velicescu	Olimpiada Națională de Limba engleză	județeană	premiul al III-lea	
6	Băltărețu Ingrid	a VII-a A	Daniela Toma	Olimpiada Națională de Limba și literatura română	județeană	mențiune	
7	Băluță Lucas	a VII-a D	Olivia Nicolae	Olimpiada Națională de Limba engleză	județeană	premiul al II-lea	
8	Băluță Lucas	a VII-a D	Anca Radu	Olimpiada Națională de Limba și literatura română	județeană	mențiune	
9	Brătucu Vlad	a VII-a F	Nadia Șutelcă	Olimpiada Națională de Lingvistică „Solomon Marcus”	județeană	mențiune	mențiune la etapa națională
10	Brătucu Vlad	a VII-a F	Raluca Nechita	Olimpiada Națională de Limba engleză	județeană	premiul al II-lea	
11	Brătucu Vlad	a VII-a F	Adriana Brînzan-Neța	Olimpiada Națională de Fizică	județeană	mențiune	
12	Brătucu Vlad	a VII-a F	Olivia Bercea	Olimpiada Națională de Informatică	județeană	mențiune	
13	Brînzan Alexandru	a VII-a F	Raluca Nechita	Olimpiada Națională de Limba engleză	județeană	premiul al III-lea	
14	Bucă Stefano	a VII-a D	Olivia Nicolae	Olimpiada Națională de Limba engleză	județeană	mențiune	
15	Burada Teodor	a VI-a B	Daniela Toma	Olimpiada Națională de Lingvistică „Solomon Marcus”	județeană	premiul I	calificare la națională
16	Burada Teodor	a VI-a B	Adriana Brînzan-Neța	Olimpiada Națională de Fizică	județeană	premiul I	diploma de onoare la etapa națională
17	Burada Teodor	a VI-a B	Gigi Zaharia	Olimpiada Națională de Matematică	județeană	premiul al III-lea	
18	Burcă Miruna	a VII-a A	Daniela Toma	Olimpiada Națională ”Lectura ca abilitate de viață”	județeană	mențiune	
19	Burcă Miruna	a VIII-a A	Daniela Velicescu	Olimpiada Națională de Limba engleză	județeană	premiul al III-lea	
20	Burtea Andreea	a VI-a D	Daniela Toma	Olimpiada Națională ”Lectura ca abilitate de viață”	județeană	mențiune	
21	Busuioc Daria	a VII-a F	Sutelcă Nadia	Olimpiada Națională de Limba și literatura română	județeană	mențiune	
22	Butoeru David	a VII-a F	Nadia Șutelcă	Olimpiada Națională de Lingvistică „Solomon Marcus”	județeană	mențiune	
23	Calangiu Alexandra	a V-a B	Sutelcă Nadia	Olimpiada Națională ”Lectura ca abilitate de viață”	națională	mențiune	
24	Cică Rareș	a VIII-a A	Mirela Stancu	Olimpiada Națională „Lectura ca abilitate de viață”	județeană	mențiune	
26	Ciucă Edith	a VII-a E	Raluca Nechita	Olimpiada Națională de Limba engleză	județeană	premiul al II-lea	
27	Cîrstea Radu	a VII-a F	Olivia Bercea	Olimpiada Națională de Matematică	județeană	mențiune	
28	Constantinescu Teodora	a VIII-a A	Mirela Stancu/ Ionuț Pătularu	Olimpiada interdisciplinară „Cultură și spiritualitate românească”	județeană	premiul al III-lea	

Nr crt	Nume și prenume	Clasa	Profesor	Olimpiada	Etapa	Premiul	Mențiuni
29	Crișan Lara	a VI-a E	Sutelcă Nadia	Olimpiada Națională de limba și literatura română	județeană	mențiune	
30	Dițoiu Teodora	a VIII-a A	Mirela Stancu/ Ionuț Pătularu	Olimpiada interdisciplinară „Cultură și spiritualitate românească”	județeană	mențiune	
31	Dragomir Miruna	a VIII-a C	Sutelcă Nadia	Olimpiada Națională de Limba și literatura română	județeană	mențiune	
32	Dragomir Miruna	a VIII-a C	Cristina Zuican	Olimpiada Națională de Limba germană	județeană	premiul al II-lea	
33	Gheorghe Ștefan	a VIII-a E	Cristina Zuican	Olimpiada Națională de Limba germană	județeană	premiul al III-lea	
34	Iancu Iulia	a V-a E	Daniela Toma	Olimpiada Națională de Limba și literatura română	județeană	mențiune	
35	Irimiea Antoni	a VI-a B	Olivia Bercea	Olimpiada Națională de Informatică	județeană	premiul al III-lea	
36	Irimiea Antonia	a VI-a B	Daniela Toma	Olimpiada Națională ”Lectura ca abilitate de viață”	județeană	mențiune	
37	Lolescu Ema	a V-a A	Mirela Stancu/ Ionuț Pătularu	Olimpiada interdisciplinară „Cultură și spiritualitate românească”	județeană	mențiune	
38	Lolescu Ema	a V-a A	Bianca Apostol	Olimpiada Națională de Biologie pentru Gimnaziu ”George Emil Palade”	județeană	mențiune	
39	Manda Miruna	a V-a A	Mirela Stancu	Olimpiada Națională de Limba și literatura română	județeană	premiul al III-lea	
40	Manda Miruna	a V-a A	Daniela Barbu	Olimpiada Națională de Matematică	județeană	mențiune	
41	Mardale Antonia	a VI-a B	Alma Bîrjega-Pătru	Olimpiada de Educație tehnologică și aplicații practice	județeană	premiul al II-lea	
42	Mazilu Patricia	a VI-a B	Daniela Toma	Olimpiada Națională de Lingvistică „Solomon Marcus”	județeană	mențiune	
43	Mîrșu Eduard	a VIII-a A	Mirela Stancu	Olimpiada Națională de Lingvistică „Solomon Marcus”	județeană	mențiune	
44	Moțățeanu Anastasia	a VIII-a A	Mirela Stancu	Olimpiada Națională de Lingvistică „Solomon Marcus”	județeană	mențiune	
45	Moțățeanu Antonia	a V-a A	Mirela Stancu	Olimpiada Națională de Lingvistică „Solomon Marcus”	județeană	mențiune	
46	Nițu Sofia	a VIII-a A	Mirela Stancu	Olimpiada Națională de Limba și literatura română	județeană	mențiune	
47	Nițulescu Iris	a VI-a E	Sutelcă Nadia	Olimpiada Națională de Limba și literatura română	județeană	mențiune	
48	Panduru Robert	a VI-a B	Adriana Brînzan-Neța	Olimpiada Națională de Fizică	județeană	mențiune	
49	Petrișor Anastasia	a VIII-a E	Cristina Zuican	Olimpiada Națională de Limba germană	județeană	premiul al II-lea	
50	Pîrjol Sofia Elena	a V-a D	Anca Radu/ Ionuț Pătularu	Olimpiada interdisciplinară „Cultură și spiritualitate românească”	județeană	mențiune	
51	Pleșea Andrei	a VI-a D	Gigi Zaharia	Olimpiada Națională de Matematică	județeană	mențiune	

Nr crt	Nume și prenume	Clasa	Profesor	Olimpiada	Etapă	Premiul	Mențiuni
52	Popa Andrei	a VII-a A	Iuliana Marin	Olimpiada Națională de Chimie	județeană	premiul I	calificare la națională
53	Popescu Sofia	a V-a A	Mirela Stancu	Olimpiada Națională de Limba și literatura română	județeană	mențiune	
54	Ravigan Aris	a VII-a E	Mirela Stancu	Olimpiada Națională „Lectura ca abilitate de viață”	județeană	mențiune	
55	Ravigan Aris	a VII-a E	Raluca Nechita	Olimpiada Națională de Limba engleză	județeană	mențiune	
56	Răcăreanu Gloria Maria	a V-a D	Anca Radu	Olimpiada Națională de Limba și literatura română	județeană	mențiune	
57	Rizea Sofia	a V-a A	Mirela Stancu/ Ionuț Pătularu	Olimpiada interdisciplinară „Cultură și spiritualitate românească”	județeană	premiul al III-lea	
58	Ruiu Roberta	a VII-a E	Mirela Stancu	Olimpiada Națională de Limba și literatura română	județeană	mențiune	
59	Ruiu Roberta	a VII-a E	Mirela Stancu/ Ionuț Pătularu	Olimpiada interdisciplinară „Cultură și spiritualitate românească”	județeană	mențiune	
60	Ruiu Roberta	a VII-a E	Raluca Nechita	Olimpiada Națională de Limba engleză	județeană	premiul al III-lea	
61	Sanda Ioana Ariana	a V-a D	Anca Radu	Olimpiada Națională „Lectura ca abilitate de viață”	județeană	mențiune	
62	Stancu Izabela	a V-a C	Nadia Șutelcă	Olimpiada Națională de Lingvistică „Solomon Marcus”	județeană	mențiune	
63	Stancu Izabela	a V-a C	Nadia Șutelcă/ Ionuț Pătularu	Olimpiada interdisciplinară „Cultură și spiritualitate românească”	județeană	mențiune	
64	Stănescu Rebecca	a V-a C	Șutelcă Nadia	Olimpiada Națională de limba și literatura română	județeană	mențiune	
65	Stănia Eric	a VI-a E	Nadia Șutelcă	Olimpiada Națională de Lingvistică „Solomon Marcus”	județeană	mențiune	
66	Tamaș Iris	a V-a A	Bianca Apostol	Olimpiada Națională de Biologie pentru Gimnaziu “George Emil Palade”	județeană	premiul al III-lea	
67	Tîrîș Roberta	a VIII-a A	Mirela Stancu	Olimpiada Națională de Limba și literatura română	județeană	mențiune	
68	Tîrîș Roberta	a VIII-a A	Mirela Stancu	Olimpiada Națională „Lectura ca abilitate de viață”	județeană	mențiune	
69	Tîrîș Roberta	a VIII-a A	Mirela Stancu/ Ionuț Pătularu	Olimpiada interdisciplinară „Cultură și spiritualitate românească”	județeană	mențiune	
70	Trăistaru Clara	a VII-a F	Raluca Nechita	Olimpiada Națională de Limba engleză	județeană	premiul al II-lea	
71	Tudor Sebastian	a V-a C	Nadia Șutelcă	Olimpiada Națională de Lingvistică „Solomon Marcus”	județeană	mențiune	
72	Tudorache Natalia	a VIII-a D	Anca Radu	Olimpiada Națională de Limba și literatura română	județeană	mențiune	
73	Tudorache Natalia	a VII-a D	Anca Radu	Olimpiada Națională „Lectura ca abilitate de viață”	județeană	mențiune	
74	Tudorache Natalia	a VIII-a D	Anca Radu/ Ionuț Pătularu	Olimpiada interdisciplinară „Cultură și spiritualitate românească”	județeană	mențiune	

Nr crt	Nume și prenume	Clasa	Profesor	Olimpiada	Etapa	Premiul	Mențiuni
75	Udrea Eva	a VI-a B	Daniela Toma	Olimpiada Națională de Lingvistică „Solomon Marcus”	județeană	mențiune	calificare la națională
76	Ungureanu David	a VII-a B	Raluca Nechita	Olimpiada Națională de Limba engleză	județeană	premiul al II-lea	
77	Ungureanu David	a VII-a B	Rodica Vladu	Concursul Național TERRA - Mica Olimpiadă de Geografie	județeană	mențiune	
78	Ivan Tudor	a VII-a F	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. ȘAH	județeană	mențiune	
79	Nedelcu Vlad	a VII-a B	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. Tenis de masă	județeană	mențiune	
80	Antonie Andra	a VII-a F	Ana-Maria Trașcă	O.N.S.Ș. Volei fete	județeană	mențiune	
81	Bogdan Ana-Maria	a VII-a F	Ana-Maria Trașcă	O.N.S.Ș. Volei fete	județeană	mențiune	
82	Gagiu Alexandra	a VII-a F	Ana-Maria Trașcă	O.N.S.Ș. Volei fete	județeană	mențiune	
83	Mierlă Antonia	a VII-a F	Ana-Maria Trașcă	O.N.S.Ș. Volei fete	județeană	mențiune	
84	Popescu Iris	a VII-a B	Ana-Maria Trașcă	O.N.S.Ș. Volei fete	județeană	mențiune	
85	Preda Raissa	a VIII-a D	Ana-Maria Trașcă	O.N.S.Ș. Volei fete	județeană	mențiune	
86	Spirescu Ema Ioana	a V-a A	Ana-Maria Trașcă	O.N.S.Ș. Volei fete	județeană	mențiune	
87	Uță Sofia Maria	a VII-a B	Ana-Maria Trașcă	O.N.S.Ș. Volei fete	județeană	mențiune	
88	Vlăduțoiu Ana	a VII-a F	Ana-Maria Trașcă	O.N.S.Ș. Volei fete	județeană	mențiune	
89	Vreju Maria	a VII-a F	Ana-Maria Trașcă	O.N.S.Ș. Volei fete	județeană	mențiune	
90	Zlotea Vanessa	a VIII-a D	Ana-Maria Trașcă	O.N.S.Ș. Volei fete	județeană	mențiune	
91	Albu Denis	a II-a F	Ana-Maria Trașcă	O.N.S.Ș. Fotbal - Cupa ING	județeană	premiul I	calificare la zonă
92	Apetrei Ayan	a II-a E	Ana-Maria Trașcă	O.N.S.Ș. Fotbal - Cupa ING	județeană	premiul I	calificare la zonă
93	Brăcăcescu Adrian	a II-a F	Ana-Maria Trașcă	O.N.S.Ș. Fotbal - Cupa ING	județeană	premiul I	calificare la zonă
94	Chilafu Vladimir	a II-a E	Ana-Maria Trașcă	O.N.S.Ș. Fotbal - Cupa ING	județeană	premiul I	calificare la zonă
95	Gologan Mihail	a II-a E	Ana-Maria Trașcă	O.N.S.Ș. Fotbal - Cupa ING	județeană	premiul I	calificare la zonă
96	Mihai Alexandru	a II-a F	Ana-Maria Trașcă	O.N.S.Ș. Fotbal - Cupa ING	județeană	premiul I	calificare la zonă
97	Simniceanu Luca	a II-a E	Ana-Maria Trașcă	O.N.S.Ș. Fotbal - Cupa ING	județeană	premiul I	calificare la zonă
98	Staicu Alexandru	a II-a A	Ana-Maria Trașcă	O.N.S.Ș. Fotbal - Cupa ING	județeană	premiul I	calificare la zonă
99	Stancu Erik	a II-a D	Ana-Maria Trașcă	O.N.S.Ș. Fotbal - Cupa ING	județeană	premiul I	calificare la zonă
100	Voinea Sebastian	a II-a E	Ana-Maria Trașcă	O.N.S.Ș. Fotbal - Cupa ING	județeană	premiul I	calificare la zonă

Nr crt	Nume și prenume	Clasa	Profesor	Olimpiada	Etapă	Premiul	Mențiuni
101	Alexandru David	a IV-a D	Ana-Maria Trașcă	O.N.S.Ș. Fotbal - Cupa ING	județeană	premiul I	calificare la zonă
102	Aresene Alexandru	a IV-a C	Ana-Maria Trașcă	O.N.S.Ș. Fotbal - Cupa ING	județeană	premiul I	calificare la zonă
103	Giurcă Luca	a IV-a C	Ana-Maria Trașcă	O.N.S.Ș. Fotbal - Cupa ING	județeană	premiul I	calificare la zonă
104	Marcu Iacob	a IV-a D	Ana-Maria Trașcă	O.N.S.Ș. Fotbal - Cupa ING	județeană	premiul I	calificare la zonă
105	Popa Radu	a IV-a E	Ana-Maria Trașcă	O.N.S.Ș. Fotbal - Cupa ING	județeană	premiul I	calificare la zonă
106	Popescu Matthias	a IV-a E	Ana-Maria Trașcă	O.N.S.Ș. Fotbal - Cupa ING	județeană	premiul I	calificare la zonă
107	Rusu Arthur	a IV-a D	Ana-Maria Trașcă	O.N.S.Ș. Fotbal - Cupa ING	județeană	premiul I	calificare la zonă
108	Spiridon Petru	a IV-a E	Ana-Maria Trașcă	O.N.S.Ș. Fotbal - Cupa ING	județeană	premiul I	calificare la zonă
109	Stanciu Vladimir	a IV-a G	Ana-Maria Trașcă	O.N.S.Ș. Fotbal - Cupa ING	județeană	premiul I	calificare la zonă
110	Stancu Aron	a IV-a E	Ana-Maria Trașcă	O.N.S.Ș. Fotbal - Cupa ING	județeană	premiul I	calificare la zonă
111	Ancuța Nedelcu Esteban	a VIII-a C	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. Fotbal - Cupa ING	județeană	premiul al II-lea	
112	Anghel Radu	a VII-a B	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. Fotbal - Cupa ING	județeană	premiul al II-lea	
113	Bușe Teodor	a VII-a E	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. Fotbal - Cupa ING	județeană	premiul al II-lea	
114	Buzatu David	a VII-a A	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. Fotbal - Cupa ING	județeană	premiul al II-lea	
115	Calciu Darius	a VIII-a B	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. Fotbal - Cupa ING	județeană	premiul al II-lea	
116	Ilie Bogdan	a VII-a D	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. Fotbal - Cupa ING	județeană	premiul al II-lea	
117	Lungu Eduard	a VIII-a B	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. Fotbal - Cupa ING	județeană	premiul al II-lea	
118	Pîrvulețu Patrick	a VII-a A	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. Fotbal - Cupa ING	județeană	premiul al II-lea	
119	Staicu Lucas	a VIII-a A	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. Fotbal - Cupa ING	județeană	premiul al II-lea	
120	Țogoe Andrei	a VII-a D	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. Fotbal - Cupa ING	județeană	premiul al II-lea	
121	Trif Tudor	a VIII-a B	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. Fotbal - Cupa ING	județeană	premiul al II-lea	
122	Velcovici Mario	a VIII-a A	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. Fotbal - Cupa ING	județeană	premiul al II-lea	
123	Cîrstoiu Dayana	a VII-a E	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. Baschet fete	județeană	premiul al III-lea	

Nr crt	Nume și prenume	Clasa	Profesor	Olimpiada	Etapa	Premiul	Mențiuni
124	Coman Cătălina	a VII-a E	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. Baschet fete	județeană	premiul al III-lea	
125	Ene Sofia	a VII-a B	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. Baschet fete	județeană	premiul al III-lea	
126	Florescu Evora	a VI-a B	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. Baschet fete	județeană	premiul al III-lea	
127	Lolesu Ema	a V-a A	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. Baschet fete	județeană	premiul al III-lea	
128	Lungu Alyssa	a VI-a A	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. Baschet fete	județeană	premiul al III-lea	
129	Manda Miruna	a V-a A	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. Baschet fete	județeană	premiul al III-lea	
130	Rizea Sofia	a V-a A	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. Baschet fete	județeană	premiul al III-lea	
131	Tamaș Iris	a V-a A	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. Baschet fete	județeană	premiul al III-lea	
132	Avram David	a VII-a D	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. Baschet băieți	județeană	mențiune	
133	Călin Matei	a VIII-a A	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. Baschet băieți	județeană	mențiune	
134	Cercel David	a VIII-a A	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. Baschet băieți	județeană	mențiune	
135	Corcinschi Vladimir	a VI-a B	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. Baschet băieți	județeană	mențiune	
136	Dafina Darius	a VII-a C	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. Baschet băieți	județeană	mențiune	
137	Dascălu Rareș	a VII-a B	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. Baschet băieți	județeană	mențiune	
138	Mîrșu Eduard	a VIII-a A	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. Baschet băieți	județeană	mențiune	
139	Mîrșu Adrian	a V-a C	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. Baschet băieți	județeană	mențiune	
140	Moraru Rareș	a VI-a E	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. Baschet băieți	județeană	mențiune	
141	Toma-Tumbăr Adrian	a VIII-a A	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. Baschet băieți	județeană	mențiune	

Zbor Infiniț (Online) - ISSN 2559 - 0324
ISSN-L 2559 - 0324

Pagina revistei: www.scoala-traian.ro/revista-scolii/
Editor: Școala Gimnazială "Traian" Craiova
Ștr. Principatele Unite, Nr. 7, 200138
Craiova, Dolj, România
Telefon: +40251599561
E-mail: contact@scoala-traian.ro
Website: www.scoala-traian.ro
www.facebook.com/scoala-traian-cv

